

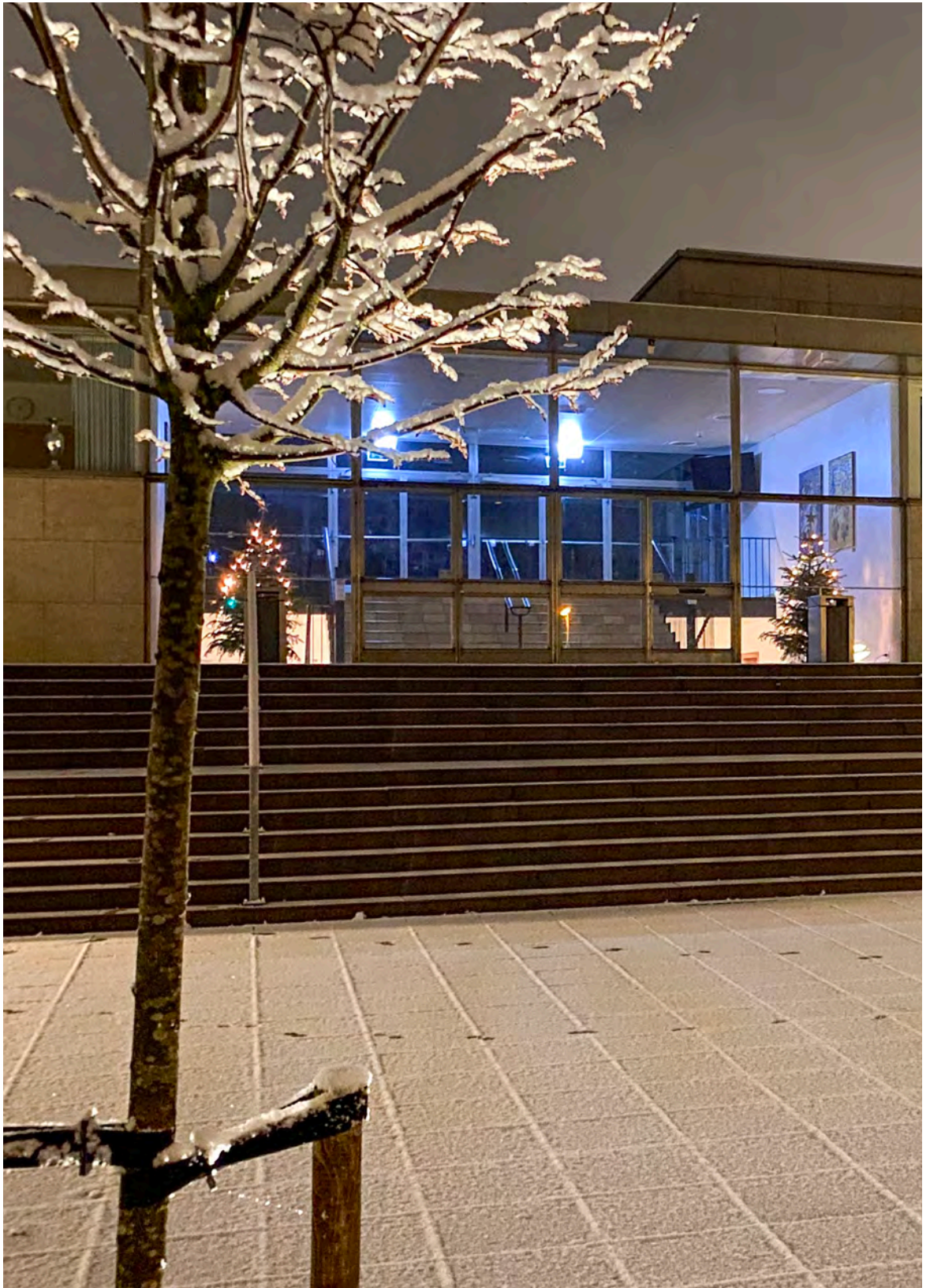

Adresse Fenrisvej 33
8210 Aarhus V

Hjemmeside aarhusstatsgymnasium.dk

E-mail asgpost@aarhusstatsgymnasium.dk

Telefon 8615 8955

Indhold

- 7 Velkommen som ny elev
- 8 Velkommen fra elevrådet
- 10 Velkommen fra bestyrelsen
- 11 Dimissionstale 2023
- 14 Frivillig billedkunst på ÅSG
- 18 Studietur: USA
- 20 Frivillig basketball
- 21 Frivillig fodbold
- 22 Hjem til Aarhus
- 28 Hvem er jeg? Old i Athen.
- 30 1 - 2, 1 - 2 - 3 - SPIL!
- 34 Med 2x i Island
- 37 Bag scenetæppet på ÅSGrafen
- 38 Stort tillykke
- 40 Liv, overtænker du nu igen?
- 43 Fra biler til studenter
- 44 Fællestimer i løbet af året
- 46 Konstant aldrig afsluttet forbedring
- 50 Bygninger 23/24
- 52 Grønt flag
- 53 JuniorTalent
- 58 ÅSG Statscup
- 60 3d i København
- 62 Skakdag på ÅSG
- 63 Sidste skoledag
- 66 Elevforeningen og ÅSG's Venner
- 68 For mange og for langsomme?
- 70 Elever
- 76 Ansatte
- 87 Lokaleplan

Kolofon

Rektor

Dorte Fristrup 89124351

Vicerektor og uddannelsesleder

Lars Serup Nordam 89124354

Uddannelsesledere

Mette Madsen 89124367

Mona Gadegaard 89124353

Morten Junget 89124372

Studievejledere 89124365

Marianne Høgsgaard

Erik Traun

Helene Brogaard Harrits

Heidi Nissen

Mads Katholm

Pedel 28142257

Kantinen 89124380

Skoledagen på ÅSG er 08:00 - 15:00.

Ringetider fremgår af nedenstående.

lektion I	08:00 - 09:30
lektion II	09:45 - 11:15
lektion III	11:45 - 13:15
lektion IV	13:30 - 15:00

Den første onsdag i hver måned er der månedsmøde i 2. lektion i festsalen.

Velkommen som ny elev

Efter sommerferien skal du begynde i 1. g her på Århus Statsgymnasium. Vi ser frem til at tage imod dig og de mange andre, som har valgt at tage en studentereksamen her hos os.

At begynde på gymnasiet er ikke bare som at begynde på en ny skole. Du får nye kammerater og nye lærere, men du får også nye fag, du skal lære nye måder at arbejde på, og du bliver i højere og højere grad selv ansvarlig for din uddannelse og din personlige udvikling.

De første tre måneder er et grundforløb, som er ens for alle elever. Du bliver præsenteret for nogle af fagene, og du lærer gymnasiet at kende. Desuden vil vi sørge for, at du får et godt grundlag for til oktober at beslutte, hvilken studieretning du vil fortsætte i. Valget af studieretning er en markering af, hvilke fag du har en særlig interesse for eller vil gøre dig særligt dygtig inden for. Også i studieretningerne vil det dog være sådan, at mange af fagene er fag, som alle elever skal have uanset

hvilken studieretning, de har valgt.

Formålet med studenterek-samen er at forberede dig på videregående uddannelse på en sådan måde, at du er klar til selv at gå videre i uddannelsessystemet, når du om tre år forlader Århus Statsgymnasium med et studenterek-samensbevis i hånden. Du skal altså videreudvikle dig fra at være elev til at være studerende. Ud over, at du vil komme til at udvikle dig rent fagligt, vil du opleve, at du også vil udvikle dine evner til at arbejde både selvstændigt og sammen med andre, og at ansvarlighed, kreativitet, kritisk sans og evne til at opsøge viden er noget, der til stadighed skal arbejdes med. Det er ikke altid let, og det er slet ikke noget, der bare kommer af sig selv.

Vi lover at gøre alt, hvad vi kan, for at du kan få et godt gymnasieforløb. Vi anstren-ger os hver eneste dag for, at Århus Statsgymnasium bliver ved med at være et godt sted at lære og et godt sted at være. Og det gør vi sammen

med eleverne. Så det er vigtigt, at du også bidrager, at du ligesom lærerne engage-rer dig og deltager aktivt i undervisningen, og at du i den udstrækning, du kan, udnytter de mange muligheder, der er for at engagere dig i skolens liv uden for selve undervisnin-gen: elevråd, musik, filmklub, skoleblad, revy, musical, idræt og de mange andre aktiviteter, der arrangeres i løbet af skole-året. Dertil kommer naturligvis studieturene, skolefesterne og fredagscaféerne, som er med til at sammentømre det sociale fællesskab, der også er et vigtigt kendetegn for vores skole.

Jeg ønsker dig velkommen som ny elev. Jeg håber, at du her på Århus Statsgymnasium får tre gode år, som bliver udbytterige for dig, og som du altid vil huske tilbage på med glæde.

Dorte Fristrup
rektor

Velkommen fra elevrådet

Efter sommerferien bliver du en del af Århus Statsgymnasiums enestående fællesskab, og vi glæder os utroligt meget til at byde dig velkommen. Det bliver tre begivenhedsrige år med plads til dig og lige præcis den, du er. Her på skolen er der en masse skønne folk, og i elevrådet er der rig mulighed for at møde en mangfoldig flok af dem.

Elevrådet består af to elever fra hver eneste klasse på skolen, som bliver valgt af klassen til at være elevrådsrepræsentanter. Som en del af elevrådet får du derfor betydningsfulde

bekendtskaber, nye venskaber og mulighed for at samarbejde på tværs af årgange og studieretninger.

På samme tid har du indflydelse på, hvad vi som elevråd har på dagsordenen og beskæftiger os med. Du er med til at skabe dit elevråd, for i elevrådet kæmper vi nemlig en fælles sag og arbejder i fællesskab for at gøre hverdagen på ÅSG fantastisk at være en del af.

Som en samlet flok repræsenterer vi som elevråd alle Århus Statsgymnasiums skønne

elever. Dette gør os til et enestående talerør mellem elever og ledelse, du kan få mulighed for at tage del i.

Her på ÅSG er vi glade for at være en del af Danske Gymnasieelevers Sammenslutning, også kaldet DGS, da det giver os som elever mulighed for at få indflydelse på landsplan. DGS kan beskrives som elevernes fagforening, et slags elevråd over alle elevråd. DGS påvirker uddannelsespolitikken og kan give os elever hjælp til problemer på vores gymnasier.

Vi håber at se dig i elevrådet efter klassevalgene i efteråret, hvor du kan tage del i alt det fede, vi render og laver. Indtil da glæder vi os til at se dig på gangene og håber, at du får en god skolestart på vores yndlingsgymnasium.

Med venlig hilsen,

*Nuværende forperson,
Lærke Muff Førriisdahl, 2m*

*Tidligere forperson,
Laura Ingeborg Falkenberg, 3w*

ELEVRÅDETS BESTYRELSE:

Forperson:

Lærke Muff Førriisdahl, 2m

Næstforperson:

Freja Mogensen Sinclair, 2k

**Elevrådsrepræsentanter i
skolebestyrelsen:**

Lærke Muff Førriisdahl, 2m og
Ditte Marie Ottogreen Secher, 1v

Kasserer:

Abd-Alazez Al-Jaal, 2x

PR-ansvarlig:

Victor Gulddal Christensen, 2m

Menigt bestyrelsesmedlem:

Mira Holm, 1k

DGS-ansvarlig:

Amalie Breitenstein Jørgensen, 2x

UM-ansvarlig:

Ingeborg Marie Aaris Nielsen, 2k

@AASGELEVRAD

@ELEVRÅDET PÅ STATEN

Velkommen fra bestyrelsen

Trivsel og fællesskaber på ÅSG

bDer er stort fokus i medierne på udviklingen i børn og unges trivsel. Nogle undersøgelser siger, at over halvdelen af de unge kvinder har høj grad af stress(!), mens andre undersøgelser siger, at det – trods alt – kun er omkring ti procent af de unge, der ikke trives. Nogle af disse meget forskellige billeder af, om børn og unge trives, kan forklares med forskellige måder at spørge på og forskellige måder at opgøre svarene på. Men kigger man på tværs af de mange undersøgelser – som vi er i gang med at gøre i Trivselskommissionen – så tegner der sig nogle generelle tendenser, som går på tværs af de mange undersøgelser. Og de samme tendenser ser vi også på ÅSG.

For det første så trives de fleste børn og unge heldigvis godt. Det gælder også på ÅSG. Selvfølgelig oplever de fleste i perioder at have meget travlt eller at være kede af det – men det gør ikke i sig selv, at man er stresset eller deprimeret. Det er en del af det at være menneske, og ikke mindst at være ung, at der er svære og lette perioder. Følger man verdenssundhedsorganisationen WHO's forståelse af trivsel og mental sundhed, så er trivsel ikke blot den subjektive følelse

af, om man har det godt, men også om man kan håndtere dagligdags udfordringer og stress, og om man kan bidrage til fællesskabet.

For det andet er der en tendens til, at piger og unge kvinder trives dårligere end drenge og unge mænd. Det står i kontrast til, at pigerne generelt set klarer sig bedre i gymnasiet og på de videregående uddannelser end drengene. For eksempel har vi vist i en undersøgelse, at pigernes faglige selvtillid dykker, når de kommer i de ældre klasser i folkeskolen – selvom de klarer sig fagligt bedre end drengene. På ÅSG er pigernes selvtillid en anelse dårligere end drenges, men det er nu ikke store forskelle.

For det tredje er der seneste cirka ti år har sket en stigning i andelen af unge, der er i mistrivsel. Det gælder ikke kun for Danmark, men i mange vestlige lande. Faktisk er trivslen i Danmark bedre end i mange af de andre lande. Der er i forskningen en pågående diskussion om, hvad der kan forklare denne internationale udvikling. En del kunne tyde på, at udbredelsen af sociale medier – med alt hvad de indebærer – kan være en del af forklaringen. Men den internationale udvikling indikerer i hvert fald, at man skal søge forklaringen i nogle generelle samfundstendenser, og ikke i indførelsen af en enkelt reform i Danmark.

Endelig kan vi for det fjerde se i data, at der er en lille, men voksende gruppe af børn og unge, som får psykiatriske diagnoser, hvoraf ADHD og autismspektrumforstyrrelser som de to største grupper hver udgør lige godt to procent. Her er tale om grupper, der, tror jeg, har brug for hurtigere og bedre hjælp af samfundet, end mange af dem gør i dag.

For os andre, der oplever de op- og nedture, som er en forventelig del af menneskelivet, er opgaven nok snarere, at vi må hjælpe os selv og ikke mindst hinanden i de fællesskaber, vi indgår i, til at håndtere og nogle gange acceptere op- og nedturene.

Når jeg ser på ÅSG udefra, så ligner det et sted, hvor der er rigtig mange gode fællesskaber i klasser, på tværs af klasser og på hele skolen. Disse fællesskaber er i imponerende høj grad drevet og båret af eleverne selv. Men der er heller ikke nogen tvivl om, at skolens lærere og ledelse gør et meget stort arbejde – nogle gange i det skjulte – for at understøtte disse fællesskaber. Det vil jeg gerne sige jer alle sammen en meget stor tak for. Jeg tror, det gør hele forskellen for trivlsen på skolen.

*På bestyrelsens vegne,
Simon Calmar Andersen
bestyrelsesformand*

Dimissionstale 2023

Kære alle sammen, kære lærere, kære forældre, kære familier og kæreste medstudenter. Jeg er meget glad for at have fået lov til at sige noget til jer i dag, og jeg vil gerne starte med at ønske jer alle et stort tillykke. Og så vil jeg sige, at:

Jeg elsker *Mamma Mia 2* - Here We Go Again. For de af jer, der ikke ved det, er det fortsættelsen til den første *Mamma Mia*-film. Den foregår på en græsk ø, og det er en musical med ABBA-sange, der bliver fremført af Hollywood-skuespillere, der hverken kan synge eller danse, men gør begge dele alligevel. Og jeg har altså haft mediefag som studieretningsfag, men kan uden tvivl sige, at det ikke er Citizen Kane eller en eller anden Lars Von Trier film, der er den bedste film, der nogensinde er blevet lavet. Det er *Mamma Mia 2*. Den er forfærdeligt cheesy, plottet giver ikke rigtig mening, men der findes ikke et kulturprodukt så fuld af glæde som *Mamma Mia 2*.

Så da jeg fik at vide, at jeg skulle holde den her tale, var min første tanke selvfølgelig en scene fra *Mamma Mia 2*. Her skal Donna, hovedpersonen, op for at holde dimissionstalen. Hun læner sig ind mod mikrofonen og begynder med at sige: "Det her sted har lært mig så meget... om venskab, loyalitet, kærlighed. Men vigtigst af alt har det lært mig, at de bedste ting i livet, de allerbedste ting sker helt uventet." Og så begynder

der at spille en ABBA-sang, Donna har et hemmeligt kostume under sit dimissionstøj, og alle fra hendes årgang rejser sig op og begynder at danse til en koreografi, som de selvfølgelig alle sammen kender på forhånd. Og jeg var så tæt på at gøre det samme i stedet for at skrive en tale. Så tæt på at lave en aftale med vores kære musikklasser eller at smugle en Soundbox ind.

Og så gik det op for mig, at det her ikke er en klichéfylt Hollywood-film, og at det nok desværre ville falde fuldkommen til jorden, hvis man forsøgte at gøre det alligevel. Jeg kan ikke få alle jer til at danse synkront til den samme sang, til synkront at føle jer oprørske og lettede, til at føle præcis de samme følelser om, at vi i dag dimitterer fra det her sted. Tværtimod er der nok lige så mange forskellige tanker om at være færdig med gymnasiet, som der er huer inde i denne sal. Hvis man tvivler på det, skal man bare læse, hvad der står på bagsiden af dørene på pigetoiletet, hvor mange forskellige elever gennem årene med sprittusser, kuglepene, læbestift og hvad ved jeg, har skrevet deres inderste tanker og dybeste hemmeligheder. Der står navne på drenge, der kysser godt, der er en afstemning om, hvad der bedst, øl eller breezer, og der står "Tiden flyver, så nyd det mens det varer". Der står også "Jeg har aldrig følt mig så ensom, som jeg gør lige nu".

Så hvordan i alverden repræsenterer man alle de forskellige følelser? Nogle af jer - mange af jer - føler jer lettede, andre føler måske allerede en sorg eller et savn, måske frygt for hvordan livet bliver uden for gymnasiet eller bare taknemmelighed for aldrig nogensinde at skulle have matematik igen. Andre igen har stadig jeres sidste eksamen så tæt på, at det måske er svært at få plads i hovedet til andet end årsager til, at Første Verdenskrig begyndte. Med andre ord, så selvom vi alle sammen har lært de samme begreber i samfundsfag og de samme analysemodeller i dansk, er alt det andet, vi tager med herfra, så enormt forskelligt. Fælles for os er måske nok oplevelsen af, at det har været hårdt. Både med lektier og afleveringer og 20 lektioner om ugen selvfølgelig, men udover det tror jeg også bare, at gymnasiet kan være hårdt på så mange forskellige måder.

Jeg har gennem årene hørt om både små og alt, alt for store grunde. Der er nogle, der er flyttet hjemmefra og egentlig bliver nødt til at prioritere at kunne betale husleje og at få støvsuget over at lave religionslektier. Nogle, der er fysisk ude af stand til at begynde på en aflevering før 3 timer før, den skal afleveres. Nogle, der har et hjem, der er ved at falde fra hinanden, så det er svært at holde sammen på sig selv i skolen. Nogle, der føler, at de har alle de rigtige pointer, men ikke formulerer sig med nok lange ord til, at deres dansklærer sætter pris på det. Nogle, der kommer for sent i skole om vinteren, fordi de er så bange for at vælte på deres cykel, når det er glat. Ligegyldigt hvad, kan gymnasiet for alle være en kamp. Det er også derfor, at vi fejrer de her huer så enormt meget.

Da jeg selv startede i gymnasiet, var det to år siden, jeg var gået ud af folkeskolen, så på det tidspunkt betød det, at jeg skulle til optagelsesprøve i dansk, matematik, fysik og engelsk. Det virker lidt fjollet nu, men jeg brugte uger på at læse op til den optagelsesprøve og skrive brøkretneregler, formelen for trekantens areal, og kommaregler ned, fordi for mig var gymnasiet lig med håb. Jeg havde lige haft det værste år af mit liv, hvor jeg bogstaveligt talt ikke turde gå uden for en dør på grund af voldsom angst. Så beslutningen om alligevel at søge ind på gymnasiet - noget som for mange er en selvfølge - var afsindig, afsindig stort for mig.

Dagen inden vores første skoledag sad jeg og så min yndlingsfilm - *Mamma Mia 2* - mens jeg lagde neglelak og ikke helt vidste, hvad jeg havde i vente. Og det var en mærkelig dag - hvis I husker det, varede den 2 timer, hvorefter vi blev sendt hjem til 2 uger med virtuel undervisning, fordi smitten på det tidspunkt var høj i Århus. Og det hoppende og dansende og sprudlende fællesskab, der er at finde i *Mamma Mia 2*, var så langt fra virkeligheden som overhovedet muligt. Det håb, som *Mamma Mia 2* symboliserede for mig, var ikke håndsprit og mundbind og faste pladser med sit grundforløbshold i kantinen.

Næste gang, jeg så *Mamma Mia 2* i gymnasiet, var i 2.g. Det var på vej hjem fra min classes studietur til Venedig. Vi havde kørt i bus, en 24-timers bustur hver vej. Og på vej hjem lå jeg på bagsædet med tre-fire andre fra min klasse, med ømme fødder og trætte hoveder, og vi så *Mamma Mia 2*, downloadet på en Ipad. Det var ved at blive aften, tusmørke, og vi var ved at køre gennem Østergade. Så man kunne lige

akkurat se silhuetterne af bjerg efter bjerg, som vi rullede forbi. Og jeg husker stadig så tydeligt fornemmelsen af, hvor store de bjerge var, og hvor stor verden var, når jeg kunne være nået så langt siden den augustdag inden skolestart i 1.g.

Gymnasiet var ikke, hvad jeg havde forventet, men det var så meget andet. Fællesskabet var både at lave en teaterkoncert sammen, at have 40 forskellige frivillige udvalg, at være på studietur, at stå og vælte rundt på det samme klistrede dansegulv til vores skolefester. Men det har også været at smile til dem, man går forbi på gangene, det har været at dele dokumenter med hinanden over Google Docs og give dokumenterne alt for ulogiske navne, så de er umulige at finde, når man skal læse op til eksamen.

Og nu er vi her. Dørene på pigetoiletet er for nyligt blevet vasket rene, så da jeg gik på toiletet inden min sidste eksamen, stod der ikke længere "Tiden flyver, så nyd det, mens det varer". Netop det sprittuscitat, som jeg ellers har stirret på de sidste tre år, var nu væk. Det var så symbolsk, at jeg ikke helt kunne bære det. Tiden er fløjet, og alle de forskellige fortællinger, vi har haft om gymnasiet, er ved at være slut. Jeg startede i gymnasiet med fornemmelsen af, at min egen fortælling allerede var slut. Og så har jeg mødt så mange fantastiske mennesker, både elever og lærere, der har modbevist mig godt og grundigt.

Jeg har været en del af skolebladet. I 1.g måtte vi ikke holde fælles udgivelser, så når vi skulle udgive et nyt blad, kørte vi en vogn rundt i alle klasserne og delte det rundt på den måde. I hvert klasseværelse holdt vi den samme lille salgstale, hvor vi bad folk tage imod et blad,

fordi det var en del af "ÅSG-ånden". Dengang var det på alle måder ret tomme ord, og hvis nogen havde spurgt mig om, hvad ÅSG-ånden var, ville jeg ikke ane, hvad jeg skulle svare. Det vil jeg måske heller ikke kunne svare på i dag, men det er måske også det, der er pointen - at ÅSG-ånden er så mange forskellige ting, men at der er plads til den forskellighed. At der er plads til alle de forskellige oplevelser, vi har haft af gymnasiet, og at den ene ikke er mere rigtig end den anden.

Men for mig er det vigtigste, at gymnasiet har givet mig håbet tilbage

Så hvis jeg skal bede jer alle sammen om at gøre én ting på samme tid i dag, så skal det ikke være at danse, bare rolig - men at dele en følelse med hinanden, at føle én ting på samme tid. Og det er håb. Det er håb, håb som lyse og varme nætter, hvor solen tilsyneladende nægter at gå helt ned, håb som en uventet Abba-sang, der aldrig nogensinde stopper med at spille. Og selv om livet ikke er en *Mamma Mia*-film, kommer der til at ske så mange uventede ting, vi ikke kan forestille os lige nu. Her taler jeg både om nye pandemier eller spontane rejser til Sydamerika. Og på sådan en dag som i dag, inden vi begynder på en masse nye kapitler, er det vigtigste, vi kan gøre, at håbe. Vi håber på alt det, som venter i vores fremtid, for så længe man bliver ved med at håbe, ender man som regel med at få ret i det håb. Det gjorde jeg i hvert fald.

Tak for ordet og tak for de sidste tre år.

Laura Rye Bislev, 2020k

Frivillig billedkunst på Århus Statsgymnasium

På Århus Statsgymnasium tilbyder vi frivillig billedkunst til alle elever på tværs af klasser og årgange – langt fra fastlagte studieretninger, lærerplaner, digitale skærme og standpunktskarakterer. Pensler, maling, sakse, blyanter, lim og papir har fyldt på borde og stole i billedkunstlokalet og i skolens smukke festsal i en bred vifte af workshops hen over skoleåret 2023/24.

I oktober var det den bornholmske billedkunstner Anne Cirkola, der gæstede ÅSG med en workshop i akvarel. Som altid et arrangement for både nybegyndere og øvede med både introducerende øvelser til akvarelmaling, brug af pensler og vand og til mere udfordrende opgaver med abstrakte havmalerier og figurative blomsterbilleder.

Et sådant undersøgende eksperiment var også workshoppen i november med den anerkendte kunstner Julie Boserup, der helt bogstaveligt vendte den velkendte collage på hovedet og gæstede ÅSG med workshoppen "Forvandlingsportaler i 3D collage". Her blev der foldet, klippet, skåret, limet og drejet i fotografier og papir for at skabe rumlige collager med opløste og komplekse rum. En finurlig leg med papir og udforskning af materialets mulig- og umuligheder.

Formålet med frivillig billedkunst er at give eleverne mulighed for at afprøve både nye og velkendte materialer og teknikker i løbet af, hvad der kan opleves som et travlt skoleår. Som et åndehul, et frikvarter. Her er det ikke produktet, det færdige resultat, der er i fokus, men altid processen og eksperimentet.

Hvad angår mulig- og umuligheder var årets sidste workshop i april med Muskelsvindfonden, "Pærfekt Croquis", på papiret måske nok en udfordring: At samle ikke kun en lille gruppe kunstinteresserede elever, men denne gang samtlige af skolens 1.g klasser til halvanden times tegning efter nøgenmodel i skolens festsal.

Men det viste sig hurtigt at blive en både inspirerende og tankevækkende fællestime om perfektionskultur og kropsidealer for over 200 elever, med fine og poetiske tegninger fra alle til følge. Her blev uden tvivl flere grænser udfordret og rykket. Og det er jo det, kunsten kan.

Så ja, også i år har kunsten fået lov til at fylde på ÅSG: i lokaler, gangarealer, forhal, trapperum og festsal. Og ikke kun i undervisningen, men også uden for skolens skema. Frivillig billedkunst på Århus Statsgymnasium er for alle, og vi håber at tilbyde endnu flere workshops næste skoleår til endnu flere elever.

Julie Bilgrau

Studietur: USA

Studieturen er et højdepunkt i gymnasietiden, som de fleste elever ser frem til. Dette gjaldt selvfølgelig også for os i 3t, da vi i september skulle af sted, efter mange timers snak, ventetid, bestilling af studieturstrøjer og hårdt arbejde med indsamling af penge.

Det var med spænding og forventning, at vi begav os ud på vores studietur til USA. For nogle af os var det første gang, at vi satte vores fødder på amerikansk jord, og for andre var det en velkendt, men stadig fascinerende oplevelse.

Vores første stop var i Clare, Michigan, en lille by med en charme, der var helt anderledes end det, vi var vant til derhjemme, og som stort set opfyldte alle forudindtagne forestillinger om en lille amerikansk by. I en by omgivet af Amish-gårde, marker og skov begyndte vores rejse gennem kontrasterne mellem vores meget danske, privilegerede hverdag og den amerikanske kultur.

Da vi efter mange timers fly og bustur endelig nåede frem til Clare High School, stod de

søde amerikanere klar til at hente os i deres store trucks, der skulle køre os hver især hjem til dem. Her skulle vi bo sammen med amerikanske familier de næste fire dage. Flere af os fik allerede der et af de største kulturchock. At de unge amerikanere med ny erhvervede kørekort, som sjældent havde øje for fartgrænser, samt hvad der foregik ude over telefonskærmen, skulle køre os rundt. For hverken cykler eller noget så banalt som at gå fra A til B, blev dyrket i ret høj grad.

Alle havde glædet sig til at opleve High School Musical på egen krop, og Clare High School opfyldte alle kravene fra de klassiske amerikanske High School-film. Det indebar skabe ned ad alle gange, trofærum i forhallen og en stor fælles kantine, hvor de seje og populære selvfølgelig sad med hinanden, og de mindre seje med hinanden. Derudover var der sportsfaciliteter, som man kun kunne være jaloux på.

Og netop den amerikanske sportskultur har kæmpe indflydelse på det at gå på High School i USA.

Det er normalt med træning efter skole flere dage om ugen og kampe mod andre High Schools. Den ugentlige footballkamp, der finder sted hver eneste fredag, er også et samlingspunkt for hele skolen. Sporten er central i de unges liv, og muligheden for, at man kan få stipendier, så man kan komme på college, fylder meget. Noget som dog ikke afspejler deres store glæde for sport, var den ekstreme mad, som kantinen serverede. Her lå udvalget fra slaskede pizzastykker, hvor laget af ost var tykkere end bunden, til en salat, der var sølet ind i så meget sød dressing, at ens tænder hvinede, hver eneste gang man tog en bid.

Da de fire dage var gået, og efter at vi sagde farvel til vores familier i Clare, tog vi til Detroit. Det er en by, der virkelig blander gamle arbejdertraditioner med den rå og til tider barske bylivsstil. Det var ikke usædvanligt at se en hjemløs og en forretningsmand dele det samme offentlige transportmiddel. I Detroit oplevede vi også

studielivet på Wayne State University, og optakten i byen til en kamp for Detroit Lions, byens football-hold. Optakten viste, at selvom byen er fyldt med diversitet, kan alle mødes omkring byens arv og kultur.

Studieturen har givet 3t en kæmpe oplevelse og et indblik i et samfund, som næsten er den diametrale modsætning til det danske. Den har givet oplevelser for livet og en forståelse af de store kontraster mellem det danske og amerikanske samfund.

Sofia Victoria Lunau Bentsen og Theodor Juul Lindgreen, 3t

Frivillig basketball

I dette skoleår nød en flok elever (primært drenge) godt af tilbuddet om at spille basketball sammen i hallen seks onsdag eftermiddage i november og december. Nogle af eleverne var meget rutinerede, andre var mindre rutinerede. Fælles var passionen for den rød-orange bold, lysten til at forfine sit skud og ikke mindst iveren efter at få sved på panden i en god basketballkamp.

Når man som eneste elev fra sin 1.g-klasse mødte op uden at kende andre af eleverne, kunne man tænke, at det ville være en smule "akavet". Heldigvis herskede der fra første træning en positiv, åben og inkluderende stemning blandt de fremmødte elever. Selvom man ikke har spillet basketball i klubregi, kan man sagtens være med – og måske endda være så heldig at komme med på skolens basketballhold, når der afholdes stævne.

Ligesom sidste år lagde Egå Gymnasium hus til et velarrangeret basketballstævne for Dren-

ge B i Midtjylland. I år deltog, foruden Egå Gymnasium og ÅSG, Risskov Gymnasium og Ikast-Brande Gymnasium. Ved stævnet den 5. marts gjorde ÅSG-drengene god figur, idet de – anført af coach Storm, som måtte sidde over med en ankelskade – vandt deres kampe, bortset fra kampen mod et meget stærkt Egå-hold.

Marianne Fredslund

Ayub Mohamed Yusuf (3x)
Daniel Øeby Lambourne (1k)
Kristoffer Skytte Clausen (1u)
Marius Bækgaard Junker (1m)
Marius Skovlund Jensen (2s)
Mark Anthony Peter Winther Iversen (2t)
Philip Haudrum Mark (2t)
Samson Antonio Pinder (2a)
Storm Willads Yde (2t)
Toke Fjederholt (1u)

Frivillig fodbold - ÅSG´s drengehold i finalen for femte år i træk

Det var 16 gæve gutter fra ÅSG, som igen i år tog til det regionale fodboldstævne i Skanderborg. I år med 12 deltagende gymnasier - hvor hele 3 af holdene var med til finalstævnet sidste år: ÅSG, Marselisborg og Herning Gymnasium – så der var konkurrence om få pladsen til DM, som vinderen af stævnet fik.

ÅSG´s drenge vandt jo regionsfinalen sidste år, så der var relativt store forventninger inden første kamp – og i år med hele tre 1g-elever på holdet.

I første kamp mødte vi et stærkt hold fra Horsens Gymnasium. Vi spillede på en ret mudret græsbane, og det var ikke noget der passede de gode boldspillere fra ÅSG. En lige kamp med masser af chancer til begge hold endte

med et snævert nederlag til ÅSG på 1-0. Ilias Dakir havde ellers et flot hovedstød på overlæggeren i dommerens tillægstid – men målet var som forhekset for vores tidligere topscorer.

Næste kamp var så mod de mangedobbelte danmarksmestre fra MARS – med masser af "AGF føl" i truppen. Vi fik en rigtig fodbold-lektion, hvor vi blev spillet ud af banen på "røv og albuer" – MARS vandt fortjent 3-0.

Der var krise på ÅSG-holdet efter denne afklapsning, nok den største udfordring under undertegnede mange år som træner. Vi skulle nu vinde mod Herning HF for at have en chance for at gå videre.

Inden kampen holdt vi et lille krisemøde – og i rigtig ÅSG-

stil kom vi i fællesskab med løsninger. Vi satte Ilias Dakir ned i midterforsvaret, Laust i front, og "bænkevarmeren" Frederik fra 2u kom i start 11´eren. Var det løsningen på vores problemer?

Ja, det var det - Det var et ÅSG hold med et helt andet udtryk og fightervilje, som kom på banen. Nu spillede vi flot fodbold, og der var styr på defensiven. Marius fra 3a scorede et flot mål efter oplæg fra Laust. Inden kampen sluttede, scorede vores anfører Deniz på straffespark til kampens resultat 2-0. Frederik fra 2u blev kampens spiller, og han "brændte banen af" med masser af energi og fight.

Det var heldigvis nok til at gå videre, og i kvartfinalen mødte vi Herning Gymnasium, som sidste år kvalificerede sig

til DM. Kampen blev afgjort af vores "hardhitter" og anfører Deniz, som heroisk vandt en glidende tackling midt på banen, og med "ping-pong" op ad banen med Magnus scorede Deniz til kampens resultat 1-0. Nu var vi i semifinalen, og vi skulle igen møde MARS, som var de absolutte favoritter til at vinde stævnet. Kunne vi rejse os?

I den bedste kamp i mandsminde og med mig som træner blæste vi MARS ud af banen. Anton fra 3d kom ind og scorede et flot mål, og desuden scorede Hjalte fra 2t på en super solotur. MARS reducerede til sidst til kampens resultat 2-1. Sikke en forvandling. Efter kampen spurgte MARS sympatiske træner (som sjovt nok hed Niels), hvad vi havde gjort siden sidste kamp? Svar: "Vi rejste os – for det er i modgang, man lærer mest - og vores modgang har gjort os til et bedre hold".

I finalen skulle vi møde de granvoksne drenge fra Risskov. I en meget tæt finale tabte vi 1-0, selvom vi havde vores chancer – til sidste satsede vi alt, og selv målmand Anton var med oppe i modstanderens straffefelt og var tæt på en udligning.

Så desværre blev det ikke til bustur til finalestævnet i Næstved, men for femte år i træk var vi i regionsfinalen. Vi kan godt være stolte, for vi slog stævnets bedste hold i semifinalen, og trods enorm modgang fik vi rejst os, som det supergode hold, vi er.

Træner Niels Svendsen udtaler efter stævnet: "Jeg er mere stolt af denne præstation end sidste års kvalifikation til finalestævnet. Vi var jo helt nede i kælderen og helt uden selvtillid, og alligevel får vi rejst os og blæser det nok bedste hold på papiret ud af banen i semifinalen".

Vi har mange gode 1g- og 2g'ere i år, så mon ikke vi napper den 6. finale i træk næste år?

1. Målmand: Anton, 2s
2. Karl, 3a
3. Bertil, 1m
4. Laust, 3u
5. Deniz, 3t
6. Umberto, hold 2
7. Magnus, 3q
8. Anton, 3d
9. Ilias, 3t
10. Marius, 3a
11. Hjalte, 2t
12. Anton, hold 1
13. Frederik, 2u
14. Sofus/Tøffe, 3u
15. Niels, 2t
16. Mouritz, 2u

Niels Svendsen

Hjem til Aarhus

I august 2023 begyndte jeg som ny lærer i tysk, religion og oldtidskundskab på Aarhus Statsgymnasium. Jeg har arbejdet som gymnasielærer siden 2012 – de seneste 9 år på Rysensteen Gymnasium i København. Men efter 15 år i hovedstaden flyttede jeg i sommerferien sammen med min familie hjem til

Aarhus, hvor jeg selv har gået i gymnasiet og læst på universitet.

Man tænker formentlig ikke over, hvor imponerende skolen egentlig er, når man har haft sin daglige gang på Fenrisvej 33 længe. Men da jeg gik op ad fortrappen og trådte ind i forhallen til første skoledag i sensommeren sidste år,

gjorde skolens æstetiske udtryk stort indtryk. Det er alligevel noget at skulle gå på arbejde side om side med Asger Jorns store keramikrelief i forhallen og gobelinen i salen. Og som om det ikke var nok, så fylder kunsten også mange andre steder på skolen.

Fra vinduespladsen i lærerforberedelsen har jeg i snart et år haft udsigt til Per Kirkebys værk Laokoon-gruppen, der har den antikke myte om præsten Laokoons kamp med de to slanger som sit forlæg. I det ene af mine fag, oldtidskundskab, læser vi antikke tekster, ser på antik kunst og taler om, hvordan antikken har sat sig spor i senere europæisk kultur. Og det har den så lige her med Per Kirkebys moderne fortolkning af myten.

Udover de fine rammer er jeg også blevet mødt af imødekomende og hjælpsomme kollegaer, der alle har bidraget til, at jeg har fået en rigtig god start på Århus Statsgymnasium. Særlig glad har jeg været for den tålmodige it-afdeling, der er trådt til, når råben ad skærmen og hamren i tastaturet ikke har løst problemerne med min nye computer og det nye skemasystem.

Eleverne har også taget utrolig pænt imod mig. Jeg synes, at vi har haft et godt år sammen med flere lærerige oplevelser. Bl.a. har det ene af mine 1.g tyskhold haft besøg fra vores partnerskole i den nordtyske by

Sattrup, og mit 2.g tyskhold har været på den traditionsrige Hamborgtur. Begge dele gav rig mulighed for at prøve kræfter med sproget.

Ved siden af undervisningen har jeg haft lejlighed til at se flere af mine elever på scenen i festsalen til bl.a. juleafslutningen og teaterkoncerten, og jeg er hver gang blevet imponeret over hvor dygtige, kreative og modige elever, der går på Århus Statsgymnasium.

I skrivende stund har jeg udsigt til skoleårets afslutning med alt, hvad den indebærer af prøver og eksaminer og ikke mindst festligheder for studenterne. Det er en helt speciel tid, som jeg glæder mig til at være med til for første gang på Århus Statsgymnasium.

Men i grunden glæder jeg mig allermest til alle de helt almindelige dage, jeg har i vente som lærer her. Til de dage, hvor eleverne og jeg arbejder med f.eks. tysk klimaaktivisme, hinduismens forestilling om reinkarnation eller de gamle grækeres tanker om at være et godt og retfærdigt menneske.

Det er et privilegium at arbejde med unge mennesker i nogle vigtige år af deres liv, hvor de bliver klogere på sig selv, på hinanden og på den verden, som venter dem uden for gymnasieskolen.

Maren Birk

ÅRETS SKÆVE GANG

Hvem er jeg? - oldtidskundskab i Athen

I september 2023 tog ÅSG's oldlærere til byen, der må siges at være oldtidskundskabs hovedstad, nemlig Athen. Formålet var faglig sparring, at få gode billeder af templer, søjler og skulpturer til undervisningsmaterialet og idegenerere til mulige fremtidige studieture.

For en oldlærer er der ikke et andet sted på denne jord, hvor man føler sig i sit rette element; Athen er simpelthen byen, hvor vi træder direkte ind i faget. I centrum af Athen er der altid udsigt til Akropolis, en fin påmindelse om, at der er noget i verden, der er større og vigtigere end én selv. På Agora og Pnyx etableres demokratiet og de politiske institutioner, som vi hylder den dag i dag; lighed for loven, ytringsfrihed, at den gode borger ikke er den rige borger, men den borger, der deltager aktivt i statens liv, at den demokratiske samtale er for alle, osv. Selvom Athen er en larmende storby, kan man for en stund føle sig hensat til antikkens Agora, når man langsomt slentrer rundt i sensommeren mellem templer, søjler og murrester. Varmen dæmper lydene fra nutiden – godt hjulpet på vej af fårekylningernes utroligt høje knirken – vi lukker øjnene, og straks er vi tilbage i år 440 f.Kr., det er som at komme hjem.

Det giver ikke helt mening at remse alle museer og se-

værdigheder op, som stod på listen over "must see", vores dage var tæt pakkede fra morgen til aften, og alligevel var vi nødt til at lave en benhård prioritering. Vi havde fået en aftale i stand med Sanne, der er arkæolog og ansat på Det danske institut i Athen. Institutet er en afdeling under KU, der varetager rigtig mange formål, men nok først og fremmest som tovholder på og formidler af danske arkæologiske udgravningsprojekter i Grækenland. Pga. de rå mængder af potteskår, ruiner og alle mulige andre genstande i jorden og et noget presset statsbudget, bliver grækerne nødt til at alliere sig med andre lande for at få gravet oldtidens efterladenskaber op. Det er godt for alle; Grækenland, vores fælles antikke kulturarv, de danske arkæologer og studerende – og ikke mindst os; gymnasieelever på studietur, oldelever, oldlærere og almindelige turister. På instituttet er der også mulighed for, at undervise i fx oldtidskundskab, forskere og forfattere kan låne et værelse/minde lejlighed i en periode for at kunne lave projekter, undervisningsmateriale eller lignende.

Ingen klassisk dannelsesrejse uden et smut forbi Delfi. Cirka 3 timers buskørsel fra Athen ligger resterne af antikkens største orakel: Delfi. De svar, man fik der, var de mest pålidelige, derfor

flokkedes mennesker fra hele middelhavsområdet til stedet. Orakelområdet Delfi er stort, også i dag, hvor der kun er ruiner tilbage. Delfi er placeret på en bjergside, dvs. der er kun én vej, der med flere hårnålesving snor sig opad bjerget Parnassos. Det store tempel til orakelguden Apollon er naturligvis det centrale, men derudover er der et græsk teater, et stadion, samt flere mindre bygninger, hvor de vigtigste bystater (fx Sparta og Athen) kunne udstille deres rigdom over for de tilrejsende. Delfi kunne svare på alt: "Hvad skal vi gøre, nu

hvor vi kan se, at Perserkongen med sin hær er på vej?" eller "Hvem er jeg?". Vi havde også et spørgsmål med: "Skal eleverne til eksamen i oldtidskundskab?" og fik naturligvis et kryptisk svar. Afklarede og opløftede efter 5 fantastiske dage i antikken vendte vi tilbage til hverdagen.

*Julie Bønløkke Døllerup,
Claus Vestergaard Sørensen
og Stine Jakobsen*

1 - 2, 1 - 2 - 3 - SPIL!

I et gammelt interview med musikeren Tina Dickow undrede hun sig over, hvorfor hun som gymnasieelev havde haft så travlt med at komme ud af klassen og hjem, når undervisningen var slut. Hvorfor blev hun ikke lidt længere i skolens sociale læringsrum? En erkendelse, der nok kræver, at man er blevet voksen og er kommet på afstand af skolen.

Faktisk er der nogle elever, der ikke har travlt med at komme hjem fra skole. Det er dem, der engagerer sig i frivillige aktiviteter efter skole: sport, it-nørderi mm. - eller musik. I mange år har jeg været så heldig at være sammen med de elever, der har lyst at blive efter normal skoletid for at spille i skolens big band. Elever, der efter en lang skoledag har energi til endnu 1½ times udfordring og koncentration.

På ÅSG har vi intentioner om, at musiklivet skal kunne rumme alle. Derfor har vi aldrig

haft optagelsesprøve til big bandet. Alle er, uanset niveau, velkomne i blæsergruppen, også nybegyndere. Besætningen er heller ikke bestemt af den traditionelle big band besætning, vi har plads til alle typer blæs. Derfor varierer orkestrets størrelse og instrument-sammensætningen fra år til år, og kun rytme-gruppen har den samme stabile instrument-sammensætning hvert år, og her er musikerne håndplukket. I år består blæsergruppen af: 1 tværfløjte, 1 blokfløjte, 3 trompeter, 7-9 alt saxer, 1 tenor sax og 1 trombone. Næste år er det igen en ny besætning, når 3.g eleverne forlader os, og nye 1.g elever kommer til. Som regel er der overvægt i altsax-gruppen, og her bliver nybegynderne hjulpet af "de gamle", så fødekæden ikke brydes.

For at støtte kontinuiteten af blæsere har skolen anskaffet en "instrument bank" med 5 blæseinstrumenter, som udlånes til elever, der

vil afprøve, om det at spille saxofon, trompet eller basun er noget for dem. Går det godt, låner man instrumentet med hjem i weekenden, og går det rigtig godt, anskaffer eleven ofte selv et instrument.

For 10 - 15 år siden var det ikke ualmindeligt at også enkelte lærere (ja, endda tidligere rektor) spillede med i orkesteret, men det var før, statsministeren sagde, at det er en myte, at det at gå på arbejde skal være lystbetonet.

Bandet nyder godt af, at skolen altid har mange gode sangere blandt eleverne, og man går aldrig forgæves, når man spørger, om en sanger har lyst at synge med bandet. Intentionen er, at så mange sangere som muligt får den chance. Selvfølgelig er der særlige sangtalenter, der får en ekstra tur med orkesteret, fordi netop deres vokal passer til det nummer, vi spiller.

Big bandets repertoire er bredt; fra Count Basie til Bjørk og Tom Waits. Kun ganske få

gange har vi måttet opgive kampen med et nummer (Music for a Sushi Restaurant forblev f.eks. en udfordring). Men som regel ender det godt, og så er der ikke meget, der kan måle sig med den oplevelse af samarbejde, det er, når guitaristen i en solo "danser" med sit instrument, og blæserne nailer det svære blæserriff. Samspillet i et band er den suveræne form for "gruppearbejde", hvor alle er afhængige af, at alle gir deres bedste.

Det siger sig selv, at for en musiklærer er det ren optur at være sammen med en gruppe elever, der en gang om ugen har lyst til at blive lidt længere på skolen for at skabe noget sammen med andre i skolens big band. Efter lærerværelset fik ny kaffemaskine, er jeg dog kommet lidt i tvivl om, hvorvidt det er turen omkring kaffemaskinen, før vi øver, eller det er musikken, der trækker mest i eleverne efter 4. modul. Jeg vælger at tro, det er musikken.

Birgit Dengsø

2019

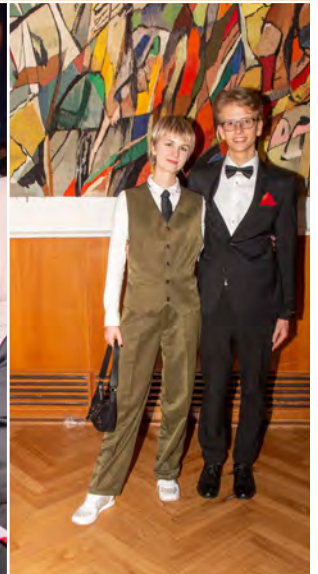
2021 Corona afstand

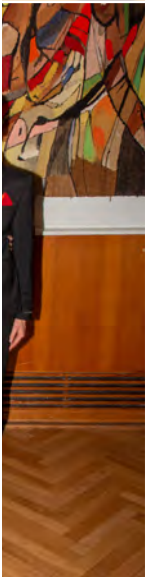

2022

2020

Med 2x i Island

Klokken er syv om morgenen den 15. april 2024. Aarhus hovedbanegård er som den normalt er på en mandag, dog er denne mandag begyndelsen på vores studietur til Island. Klokken 15:30 (Island er 2 timer bagud ift. Danmark) er vi endelig på hotellet i Reykjavik, hvor vi går på jagt med vores vintertøj efter aftensmad. Om aftenen havde vores lærere planlagt, at vi skulle hen og bade i Laugardalslaug (som er et udendørs termalbad). Dagen havde budt på en del grin og masser af tid med vikingehjelme. Da vi endelig fandt vores senge, gik der ikke længe, før vi sov tungt.

Tirsdag morgen og eftermiddag stod på byvandring i Reykjavik, hvor vi bl.a. skulle finde et supermarked, en kirke og Rainbow Street - og vi skulle smage noget slik. Om aftenen skulle vi på museet Perlan, hvor der var udstillinger om gletsjere, isgrotter, nordlys mm. Vi lærte om, hvordan global opvarmning påvirker Island, og hvad der ville ske, hvis der ikke sker noget snart i forhold til at redde klimaet. De havde endda en menneskeskabt isgrotte, som man kunne gå rundt i. Efter det spændende museumsbesøg, tog vi tilbage til hotellet, hvor nogle valgte at gå tidligt i seng, andre sad og hyggede med Uno og poker.

Onsdag morgen skulle vi ud at se Islands natur, som vi hjemmefra havde brugt en del tid på

at lære om. Vi skulle nemlig på heldagstur ved den gyldne cirkel, som er en af Islands store turistattraktioner. Så med vores vinterjakker og varmeste sko kørte vi mod Thingvellir Nationalpark. Der så vi, hvordan der ser ud, når to kontinentale plader rammer hinanden, og man kan gå imellem dem. Mens vi gik der, begyndte det også at sne. Her fik vi også set vores første vandfald, og Brian (vores kemilærer) viste os, hvordan man tog et bad i et vandfald.

Derefter satte vi kurs mod Geysir Geotermisk Park, hvor vi kunne se et par forskellige gejserre, og vi fik muligheden for at se en gejser blive varm nok til, at den gik i udbrud. Her fik vi også spist vores frokost, som vi havde taget med.

Efterfølgende tog vi bussen videre til Gullfoss vandfaldet. Her fik vi gode muligheder for at tage en masse klassebilleder og se vandfaldet fra alle mulige vinkler. Derefter tog vi videre til sidste stop på turen, som var Cerid Vulkankrateret, hvor vi kunne se en vulkans krater. Man kunne også finde lavasten her (vi endte med at have en hel fyldt pose, da vi kom hjem). Her var der bygget en trappe, så vi kunne komme hele vejen ned til selve krateret, og her kunne man se, hvor meget en vulkan egentlig fylder. Da vi kom hjem herfra, havde vi en aften, hvor vi selv kunne vælge, hvad vi ville. Nogle tog på

hvalsafari, nogle tog på museum, mens andre slappede af på hotellet.

Tiden var fløjet afsted, og pludselig var det torsdag. Vi begyndte dagen med at se Hellisheidi Kraftværk, som er det største geotermiske kraftværk i Island. Her lærte vi, hvordan Island bruger den varme, som de har under jorden til at lave vedvarende grøn energi. Hos Hellisheidi fik vi en præsentation af, hvordan deres kraftværk fungerer. Herefter fik vi muligheden for at gå på udkig i deres udstilling, hvor man bl.a. kunne se forskellige sten, som man kunne finde i naturen på Island. Da vi kom tilbage, havde vi en eftermiddag med fri aktivitet, og her lavede vi alt mulig forskelligt. Nogle af aktiviteterne var: Det islandske fallosmuseum (Island har det eneste fallosmuseum i verden), på Saga muse-

um, hvalsafari, Escape Room og selvfølgelig The Blue Lagune. Vi sluttede aftenen af med fælles aftensmad på hotellet.

Klokken 3:30 forlod vi hotellet og tog turen tilbage til Aarhus, og sådan sluttede en hyggelig og lærerig studietur for 2x. Turen bød på en massere spændende oplevelser. Trætte og mætte af alt den gode læring og de sociale aktiviteter, sad vi tilbage med en bredere viden om Island, naturen og ikke mindst vedvarende energi.

2x siger mange tak for en fantastisk studietur!

*Sofie Kirstin Jemon og Amalie Breitenstein
Jørgensen, 2x*

Bag scenetæppet på ÅSGrafen

Et skoleår har aldrig haft så stor betydning for ÅSGrafen som dette. Der har været ændringer i konceptet, og vi har formået at favne et bredere publikum end nogensinde før. Så slå benene op, grib popcornene og tag os i hånden, når vi sammen spoler båndet tilbage på året der gik...

Året startede med en masse nye ansigter i udvalget. Med de nye medlemmer kom ikke blot ny arbejdskraft til at bemande posterne, men også en strøm af nye idéer. Filmsortimentet blev ændret, så nu stod det ikke længere på Vietnamkrig og skyttegravs-drama, men et mere diversit udvalg af filmperler. En ændring, som også kunne mærkes i fremmødet. Uanset om aftenene har budt på action i *Django: Unchained* eller julehygge med æbleskiver og *Catch Me If You Can*, har smilene været på og slikposerne fyldte. Trappen har altid været fyldt med filmglade gymnasieelever.

Et længe ventet, mere funkende medlem af slagsen sluttede sig også til ÅSGrafen i år: nemlig vores spritnye popcornmaskine! Efter 100 år og en madpakke i forhandling med

vicerektor Lars Nordam, fik vi endelig den (ellers urokkelige) klippe til at give sig. Med dette vigtige skridt blev ÅSGrafen endnu en gang cementeret som den LEGENDARISKE filmklub, den er! Vi har nu et permanent medlem, der vil bringe glæde på ÅSG i mange år.

Fællesskabet internt i ÅSGrafen har også udviklet sig i år. Vi rummer et fællesskab på tværs af årgange og studieretninger, der har udfoldet sig både på og uden for skolen. Med fællesspisning før filmvisninger og biograf-ture uden for skoleregi, er nye venskaber blevet til; en udvikling, som kun vil fortsætte ind i næste skoleår.

Næste skoleår byder på flere medlemmer og endnu flere fede historiske film! Vi glæder os til at se jer på trappen kl. 19, hvor vi, som altid, står klar med slik, popcorn og åbne arme!

"Hasta la vista, baby".

Ernst Boye, 1v, og Silje Refslund Sandvik, 2a

Stort tillykke

til Niels Anton, Holger, Matilde & Dina fra 2k-Me
samt Vibe, Ingrid, Valdemar, Ea & Katrine fra 3k-ME

Vindere af Fenrisprisen på henholdsvis
B- og A-niveau
ved Statens Filmfestival 2024
for kortfilmene Fri leg og Imellem os

Se dem og andre film
fra gymnasiets mediefagshold
på instaprofilen @aasgfilm

Vinterstilen: Liv, overtænker du nu igen?

Elever på 2g-årgangen dystet hvert år om at vinde præmien for årets bedste vinterstil, der kåres hvert år til juleafslutningen. Vinderen får lov til at læse sin stil højt.

Jeg er et vinterbarn, et yverdragsbarn, et elefanthuebarn og et vantebarn. Jeg er en tumler, en grinebider, en kælkende, grinende, trillende, lille Michelin-baby, der elsker sne og glæder sig til jul til fødselsdag og varm kakao og bananlagkage. Eller rettere - jeg var. Der er vist ikke så meget tilbage fra dengang. Vinter plejede at være min yndlingstid på året, men nu får jeg mest af alt en tom følelse i maven. Jeg gruer endda for mørket og kulden - de grå skyer, der sværmer om min hjerne, så jeg slet intet kan tænke eller se. Jeg gruer for vinterdepressionen, stress fra gaver, der skal købes ind, som aldrig er helt gode nok, og den lange ønskeliste, der skal skrives - og helst lidt tidligt, ellers popper meterlange SMS'er fra farmor op på min mobil, om jeg har tænkt på julegave- og fødselsdagsønsker, og om jeg for øvrigt har set den mail, hun har sendt mig om unge "ligesom mig", der jo har det så svært.

Jeg tror ikke, at jeg gider være vinterbarn længere. Det føles trist at invitere mennesker på fødselsdag i en iskold have på en grå dag. Jeg vil være et forårsbarn med blomstrende træer og fugle, der kvidrer. Jeg vil være sommerbarn med grill i haven og badeture

ved stranden. Jeg vil være efterårsbarn med duften af brænderøg og smukke, farvede blade. Alt andet end vinterbarn.

Jeg vil ses, forstås, berøres og mærkes. Jeg vil betyde noget, være noget for nogen. Mærke livet, mig selv, hvorfor livet og jeg hænger sammen. Jeg vil forstå, hvad det betyder, at mine forældre har kaldt mig Liv og ikke et af de mange "almindelige" navne. Hvad er det for et ansvar, jeg bærer rundt på? Og mon ikke vi alle gør det? Forstå hvorfor jeg kan snakke i uendeligheder, men ingen ord rigtig passer. Det kan godt være, at jeg var et vinterbarn, men jeg har ikke lyst til at være vintervoksen.

Det regner. Og jeg ender på Vestre Kirkegård i stedet for at tage hjem. Igen. Min mor har lært mig, at kirkegårde ikke betyder død. Kirkegårde er et tegn på alt det liv, man har levet, alle de mennesker, man har smittet af på, som mindes dig, værdsætter dig. Kirkegårde er natur, der plejes og respekteres, og mennesker der æres. Det er nok derfor, jeg går hened. Her er lidt ekstra luft, og tykke buske skærmer mig fra store, stygge Viborgvej, der brøler og pruster. Biler, der sukker. Kragerne

klager. Jeg klager. Kraa kraa, møgvej. Kraa kraa, møglektier. Møgmorgenmoduler og søvnmangel på grund af tanker, der bliver ved og ved. Jeg lækker tanker. Ord strømmer ud af mine øre og mine næsebor. Glider ned ad mine kinder. Dyb indånding.

Jeg vil berøre folk omkring mig, men er det ikke noget pis, hvis man er så lam for følelser efterhånden, at der ikke er noget at berøre folk med. Er jeg oprigtig nok? Er jeg mig nok? Er jeg nok, eller er jeg for meget?

Jeg bliver svimmel af at gå i cirkler dag ud og dag ind. Op ad Viborgvej og ned igen. Igen og igen. Køre over den samme smattede cigaretpakke hver evig eneste morgen, indtil kun jeg ved, hvad det engang var, fordi jeg lægger mærke til den slags ligegyldige ting. Den samme lugt af hestepærer, der stiger op fra den gamle by. Den samme plastikpose i hullet på det fjerdesidste træ inden Vestre Ringgade. Den samme efterladte sofa på fortovet med glemte sofapuder spredt ud over vejen.

Jeg savner luft, der trænger helt ned i lungerne. Luft, jeg kan smage, tygge på, som stiger op i hjernen og giver ro. Plads. Det er så trangt heroppe, at jeg intet kan se. Min hjerne presser sig helt op af mit kranium og truer med at sprænge mit hoved helt i luften. Midt i matematiktimen, ud på alle de forbistrede beviser og bunkevis af noter. Bum. Ud over venner, jeg ikke kan give nok opmærksomhed. Pow. Ud på bordene i lokale 224. Splat. Undskyld, det er jeg ked af. Det var ikke min mening... at fylde. Øjne stirrer, skræmte, forvirrede og en smule frastødte. Liv, overtænker du nu igen?

Mine våde sko sætter gang i trillende småsten. Knas. Hvide svampe vokser op under bunker af blade. Et nøgent træ står ved bagindgangen til kirkegården. Det står i en pøl af brune blade. Sine egne brune blade. Hvad skal jeg give far i år? Julen sniger sig op på mig mere og mere som årene går. "Jamen, du godeste, er det allerede..."¹ Reklamerne konkurrerer ned ad Vestre Allé. "Kom til jul i Den Gamle By!".

"Kom til jul i Friheden!". Folk står i kø langt ned ad gaden for at komme først til lagerudsalg med "Modetøj - stærkt nedsat", og Street Coffee råber "Gløgg, Gløgg, Gløgg".

En dame går forbi med hat og sort frakke. Hun ligner lidt sin hund, tænker jeg, mens jeg går videre.

Jeg er nødt til at tage en ny vej gennem kirkegården i dag, ellers bliver jeg helt kuk.

Perleplader, pyntegræskar, plastikengle.

Vi giver vores pårørende én sætning. Én lillebitte sætning. Hvordan kan den nogensinde rumme alle de følelser, der hænger sammen med at holde af hinanden? Hvil i fred. Sov sødt søster. Tak for alt.

Altid i vore hjerter. Game over.

Gad vide, hvad jeg får?

Martha blev 90. Sikke mange tanker, man kan nå at have på 90 år. Sikke mange juleaftener. Mange gaver, der er blevet givet og mange hilsner, der er blevet skrevet. Med utydelig skråskrift og pæne ord. Måske endda en tohundredekroneseddel, hvis hun var ligesom min familie.

Juleaften giver mig ondt i maven. At smile til bedsteforældre, jeg ville ønske, jeg kunne vise oprigtighed. I stedet krymper jeg mig ved tanken om, hvor hurtigt de falmer. Farfar synker sammen i hjørnet. Fortæller en historie, han har glemt, han har fortalt før. Klager måske lidt og sygner hen i tanker om de gamle dage og om rejser, der for længst er forbi. Jeg har lyst til at skrike. Bede dem om at vågne op fra deres psykose og få farven tilbage, men i stedet forbliver jeg tavs og svarer pænt på spørgsmål, jeg har svaret på før. Jeg voksede op med seks stærke voksne til at tage mig på ture og grine af, hvor meget krudt jeg havde i numsen. Jeg plejede at skrive til mormor, at jeg elskede hende efter mæridt om at miste hende. Og at tage billeder af dem, så jeg

1 "Jul det' cool", MCEinar, 1988

havde noget, hvis de nu pludselig forsvandt. Nu undgår jeg at svare på beskeder, og jeg gruer for højtidelige besøg med usagte tanker, der hænger i luften, så den bliver umulig at indånde.

Juleaften betyder fødselsdag dagen efter med trætte ansigter, der smiler og laver mad - endnu engang. For mig, der sidder og ville ønske, at jeg kunne forsvinde ind til en lillebitte prik og gemme mig blandt nullermænd og hundehår i fjerne hjørner. Gemme mig for gaver, jeg har det dårligt med at modtage og misforståede ord på ønskelisten. Gemme mig for overfladiske samtaler om, hvad jeg nu går og laver for tiden, og hvad jeg lavede i sommerferien. Jeg kommer til at miste de her mennesker uden rigtig at have lært dem at kende, gør jeg ikke? Uden at have kæmpet for at vise dem, hvem jeg er, hvem jeg er blevet til. Fordi jeg mangler overskud, fordi jeg er for træt, og det er for hårdt. De forsvinder for mig, mens jeg stresser over tyskaflleveringer og matematikprøver. Jeg kigger alle andre steder hen.

Der ligger en sut på en busk. Den er hvid.

Hvid ligesom himlen, der er så lys, at det gør ondt i øjnene.

Jeg læste en artikel for nylig, der hedder "Vi er de sidste vinterbørn" ². Det var en sentimental hyldest til alt det, vinteren plejede at være: sne, frost og istapper, men som vi med klimaforandringerne har mistet. Først blev jeg ked af det - mindet om barndoms minder med istapper større end mit ansigt; istapper som jeg gemte nederst i farmor og farfars fryser. Et naivt forsøg på at gemme på de smukke vinterdage. Men jo mere, jeg tænkte over det, jo mere sur blev jeg. Det kan da ikke passe, at vi vinterbørn er efterladt uden en årstid! At uden sneen har vi intet andet tilbage end regn, mørke og stress. Jeg kan ikke leve med, at vinteren er en lang, mørk tunnel, vi venter på at komme igennem, indtil vi når til foråret, hvor vi igen kan trække vejret. Vinteren har forandret sig, men vi er så mange vinterbørn tilbage, som stadig fortjener glade fødselsdage og varme vinterminder. Hvad med alle os, der kæmper for at finde glæde i de små lys i vinduerne i en verden, der er så kulsort?

En fugl skraber i jorden. Der er et fældet træ, en postmester, et tændt lys. Tændt. Endelig.

Jeg tager en dyb indånding.

Nu tror jeg, at jeg er klar til at gå hjem.

Liv Marie Skov, 2a

² "Vi er de sidste vinterbørn", Gudrun Marie Schmidt, 2020

Fra biler til studenter

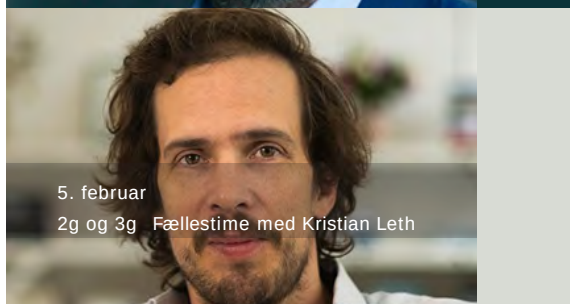
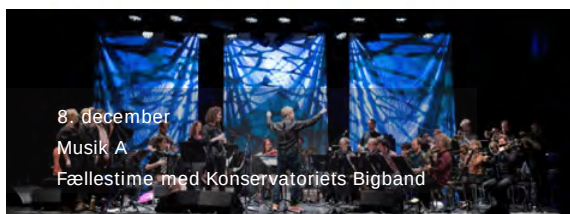
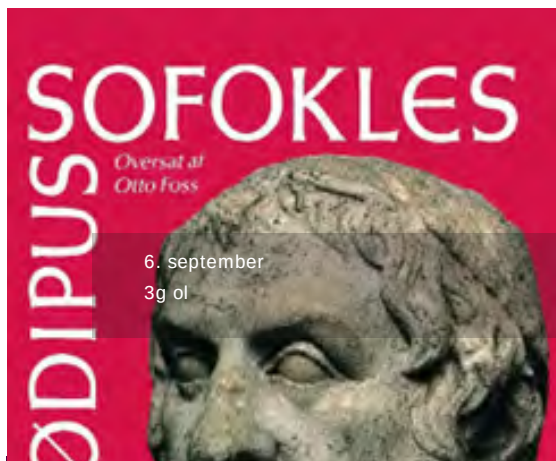
Ny mand på kontoret! Jeg hedder Thomas og er 41 år gammel. Det er nu efterhånden 7 måneder siden, at jeg startede med at arbejde på Århus Statsgymnasium som økonomimedarbejder, hvor jeg har fået ansvaret for at holde styr på økonomien her på skolen. Jeg har tidligere arbejdet som revisor og økonomi-controller i både privat og offentligt regi, hvilket blandt andet har været ved Bilernes Hus i Silkeborg og på Aarhus Universitet.

Dybest set handler det at arbejde i en økonomifunktion jo egentlig meget om det samme med tørre tal, Excel-ark og rapporteringer. Sådan er det selvfølgelig ikke i praksis, og der kan være store forskelle i arbejdsopgaverne og omgivelserne. Det er fedt at mærke stemningen her på ÅSG og se alle de glade og skønne unge mennesker. Det er imponerende at se, hvor dygtige, I alle er.

Tiden er gået hurtigt, men der er stadig meget at lære og opleve. For der er mange gode traditioner på ÅSG. På min første arbejdsdag fik jeg for eksempel, som noget af det første, at vide, at jeg var gået glip af morgensang på fortrappen. Det kan jeg huske, at jeg var lidt ærgerlig over, så det skal jeg helt sikkert opleve, når det bliver den tid igen. Traditioner, i den form og i det omfang, som man ser det på ÅSG, er ikke noget, som jeg ellers har været vant til i mit arbejdsliv. Det er noget, som gør en forskel, og det medvirker virkelig til at skabe en god stemning. Det understreger også, at ÅSG ikke "bare" er en skole, men et gymnasium med liv og sjæl.

Thomas Nørgaard

Udpluk af fællestimer i løbet af året

14. marts
1v, 1y, 2w, 2x, 2z
Bomben ved kernefysiker Hans Fynbo og
videnskabshi-storiker Kristian H. Nielsen

European Parliament elections:

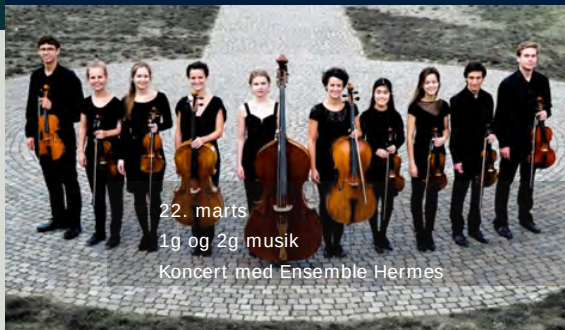
19. marts
6-9 June 2024

2g SA
EU-arrangement i forbindelse med det
kommende valg til Europa Parlamentet

ØSTJYLLANDS POLITI

20. marts
1g og 2g
Økonomisk it-kriminalitet og sikker færden
på internettet

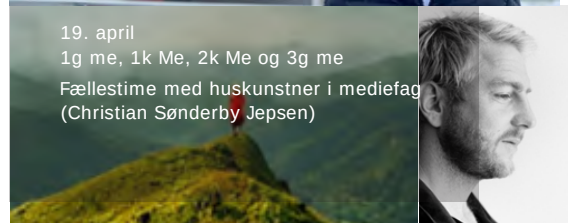
22. marts
1g og 2g musik
Koncert med Ensemble Hermes

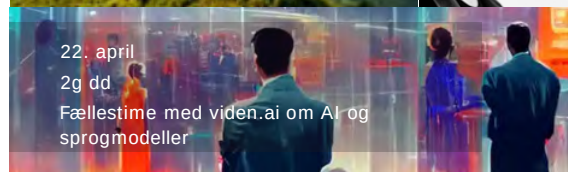
10. april
1g
Fællestime med Pærfekt

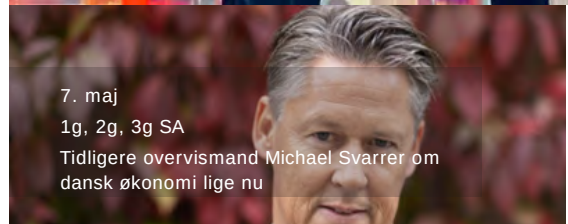
16. april
3g dd
Poul Thyregod, administrerende direktør
for Proshop, vil fortælle om sin tilgang til
digitalisering og automati-sering. Derudover
får vi også besøg af Palle Klærke, fra
Systematic.

19. april
1g me, 1k Me, 2k Me og 3g me
Fællestime med huskunstner i mediefag
(Christian Sønderby Jepsen)

22. april
2g dd
Fællestime med viden.ai om AI og
sprogmodeller

7. maj
1g, 2g, 3g SA
Tidligere overvismænd Michael Svarrer om
dansk økonomi lige nu

Konstant aldrig afsluttet forbedring - teaterkoncerten 2023

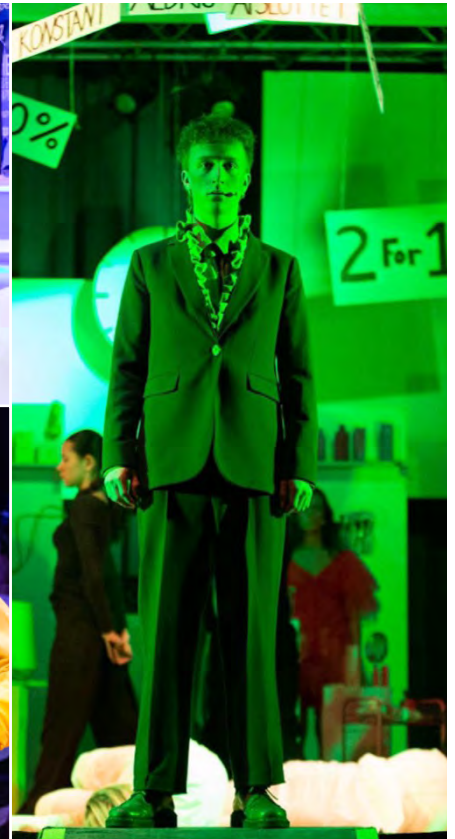
Kære kunde, i anledning af Axis Mundis opsætning og fald tilbage i november og december 2023, vil vi her ære mindet om vores spektakulære storcenter. En ide, der fyldte gangene og lokalerne med lyden af rullende hjul fra indkøbsvogne, lugten af spraymaling og råb og skrig fra de over 250 medarbejdere, der over to weekender knoklede hårdt for, at netop du, kære kunde, kunne få den bedst mulige oplevelse i vores alle sammens Axis Mundi.

På scenen skabte vi et storcenter, hvis akse drejede sig om dit selv. Her handlede det om

at frigøre sig fra det tyngende fællesskab og blive sat fri som individ, fri til at glemme alt andet end dit selv. Produkter af højeste kvantitet bugnede på hylderne, og det store skilt med det velkendte slogan: KONSTANT ALDRIG AFSLUTTET FORBEDRING hang over dit hoved - en konstant påmindelse om de uendelige muligheder, storcenteret bød på.

Men bag scenen var der en helt anden stemning, og kontrasten blev malet op. Her handlede det for nogen tid ikke om, hvem du selv var, men hvad du var. Her var der Musik, Blæs,

Stryg, Kor og Sang, der stod sammen og tog dig som en storm. Fine og stærke toner fyldte dine ører op til randen, og de pulserende rytmer satte sig som en fast del af en fælles krop. Denne fælles krop blev af Dans til kraftfulde bevægelser, der bredte sig helt ud til fingerspidserne. Der var skuespillerne, som hver dag standhaftigt brugte deres krop og stemmer til at bane sig vejen til dit hjerte med store og små følelser og sjove bemærkninger. Skuespillerne og danserne trådte skarpt frem på scenen med en kærlig hånd fra Costume, der klippede og syede en opsigtsvækkende verden, af farvestrålende jakkesæt, glimtende rhinsten og nederdele af tyl. Alt dette indrammede Scenografi i en sort

og hvid ramme, og et lærred med video, der omgav de skiftende, farvestrålende butikker, oplyst af Lys. Til sidst, men ikke mindst, var der det formidable Hyggehold, der fik det hele til at køre rundt, og PR, der reklamerede for vores nyskabte verden.

Teaterkoncerten blev til noget, der var større end os, vi kunne her føle os stolte sammen, hvor intet faldt på den enkelte. For os instruktører var det et vellykket eksperiment, et eksperiment om at binde os sammen i en individualiseret hverdag på en skole fyldt med forskellige mennesker.

ÅSG's teaterkoncert kan godt siges at være et af årets største samlingspunkter for eleverne, og det samme blev Axis Mundi. Men selvom aksens drejede sig om dit selv i storcenteret, var det fællesskabet, der var omdrejningspunktet i teaterkoncertens tilblivelse.

Vi glæder os til de kommende teaterkoncerter på ÅSG - og husk, du vil altid være vores loyale kunde!

Alberte Nikoline Laursen, 3k
Augusta Victoria Laursen, 3k
Frida Sophie Møldrup-Dalum, 3k
Nikoline Åkjær Bartholdy, 3k

Bygninger 23/24

Hvert år den 22. marts er det Verdens Vanddag. Det er en FN-temadag, der har eksisteret siden 1992. Fokus er – sjovt nok – vand. Nærmere bestemt drikkevand.

Her på ÅSG har vi haft vores eget temaår omkring vand i bredere forstand, hvor vi bogstavelig talt har fået (tryk)testet de mange afledninger af vand, skjulte som synlige, der findes på skolen. Ikke mindst i forbindelse med de meget kraftige regnfald, der har været i løbet af året. Og ligeså glad, man kan være for et glas vand, når man er tørstig, ligeså bekymret kan man være, når vand dukker op steder, hvor det ikke bør være. Som fx på gulvet i lokale 239, i cykelkælderen, ad ud af væggen i teknikrummet under idræt eller i vindueskarmene rundt omkring. Regn er defineret som nedbør, der kun består af vand, men også i forbindelse med de kraftige snefald i vinter – og ikke mindst når sneen smeltede til vand – er vi blevet klogere på bygningen og dens utætheder.

Det har betydet, at vi har haft mange arbejder i år knyttet til skader forårsaget af vand, ligesom vi prøver at være på forkant med iværksættelsen af især kloakerings- og drænprojekteringer – især omkring idrætsbygningen og i området mod øst - så vi er bedre sikret mod de stigende vandmængder.

Vi vænner os til vandet, og vi vænner os også til hvert år at varetage opgaver, som vi ikke havde regnet med. Især rengøringen af krybekælderen placeret ved tværgangen mod øst på plan 100 var en interes-sant opgave, som fyldte over 100 affaldssække og bortskaffelse af en del skidt og affald, som ikke var underlagt fredningen. En lidt sjovere opgave var indkøb og placering af skolens nye flygel, som står og skinner i festsalen.

Flyglet skal dog snart flyttes, for vi går i gang med renovering af festsalen umiddelbart efter årets dimissi-on. Det er et større projekt og det største siden renoveringen og nybyggeriet for godt 10 år siden, og det inddrager også Slots- og Kulturstyrelsen, da festsalen er en del af den fredede bygningsmasse. Projektet vedrører både udskiftning af gulv og loft, og vi sigter mod en generel opgradering af festsalens akustik og belysning med respekt for rummets oprindelige udtryk.

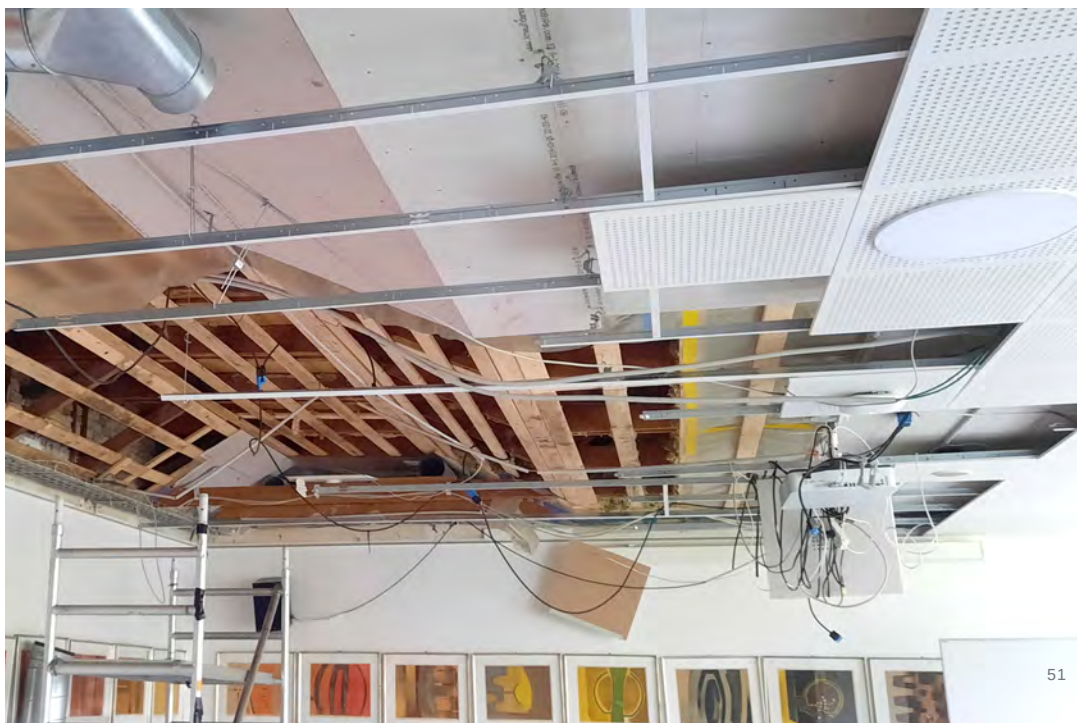
De stigende vandmængder er et forhold fra oven, som vi skal integrere i den daglige drift af bygningerne og faciliteterne på ÅSG, hvor det vigtigste formål er at sikre tidssvarende og velholdte rammer for undervisningsaktiviteterne i løbet af året. Ligeledes har der i den nationale lovgivning ligeledes altid været forhold, som vi også skal integrere i forhold til vores drift og ressourcebrug. Det gælder lige nu især klimamæssige hensyn, herunder især energioptimering. Det betyder, at vi i årene

fremover fortsat skal arbejde med blandt andet affalds-sortering og optimal og grøn udnyttelse af vores terræn og grønne områder – ligesom vi pr. 1.1.25 skal imødekomme et lovkrav vedrørende lade-standere til elbiler på skolens grund.

Tak til Carsten og Heine for samarbejdet i det forgange år og for altid at sætte skolen forrest. Og tak for et godt år til alle samarbejdspartnere uden for huset, faste såvel som midlertidige. Vi ser frem til det fortsatte samarbejde.

*Lars Nordam,
vicerektor og
bygningsansvarlig*

Grønt flag

Vi er en del af den generation, der, siden vi var folkeskoleelever, er blevet konfronteret med en klode, der står i flammer, og til dels også har fået answeret for at være dem, der skulle redde den. Som vi gik der i syvende klasse og havde alle de klassiske teenage-problematikker flyvende om ørene, var der pludselig en sej, svensk ung pige, der satte sig ned i opråb om klimahandling. Hun hedder Greta Thunberg, og hun blev hurtigt forbilledet for en klimakamp, der også indebar børn og unge som os. Ved at insistere på handling, gav hun et sprog til så mange unge, der opdagede, at selvom man ikke har det store talerør eller magtposition, kan man faktisk godt gøre noget.

Selvom folkeskoletiden for længst er ovre, sidder handlekraften stadig stærkt i os. Hvor Greta Thunbergs kampagne manifesterede sig i en skolestrejke for klimaet, er vi kommet så langt i forståelsen af klimakampen, at vi nu ikke har brug for en anerkendelse af klimakrisens aktualitet, men konkret handling. Derfor rykkede vi den 24. april 2024 skolestrejken ind i gymnasiets kantine og ændrede mottoet til "skolehygge for klimaet", hvor fokus lå på at engagere flere unge mennesker i den grønne omstilling.

En solrig onsdag eftermiddag inviterede vi hele ÅSG til lækker vegetarisk mad og grønne aktiviteter. Med støtte fra DGS' klimapulje i forbindelse med deres nye projekt "Årgang

klimakamp!" fik vi mulighed for at servere gratis smagsprøver på vegetariske retter. Vi fik udprintede versioner af opskrifterne på den serverede mad, som vi opfordrede deltagerne til at tage et billede af, så de let kunne rekrere de lækre smagsprøver hjemme i eget køkken. Vores ønske med arrangementet var at sætte fokus på let tilgængelig klimaaktivisme og grønne vaner, der let kan adopteres af helt gennemsnitlige gymnasieelever. Målet var at vise, hvor let, sjovt og sejt det kan være at være klima- og klodevenlig. Udover smagsprøver og opskrifter delte vi gode råd, klimahandlende aktiviteter, informationer om bevægelser og arrangementer i Aarhus ud under sloganet "Det er sejt at gi en Fuck" og havde en bogsynings-workshop, hvor man kunne sy sin egen notesbog af genbrugsmaterialer. Hyggen kom også til udtryk gennem vegansk kage, økologisk saftevand og brætspil.

Denne grønne eftermiddag er blot et eksempel på de mange aktiviteter som skolens klima- og miljøudvalg "Grønt Flag" har arrangeret i løbet af året. For at nævne et par stykker har vi både haft en tøjbazar, aktiv transportdag og skraldesorteringskampagner. Udvalget sørger for at bevare og forbedre skolens og elevernes grønne tilstedeværelse. Det gør vi gennem projekter og begivenheder, der søger at sætte fokus og give eksempler på, hvordan man kan tænke bæredygtighed ind i hverda-

gen, så vi sammen kan styrke biodiversiteten, nedbringe vores kollektive CO₂-udslip samt skabe bæredygtige vaner og bevidsthed om den grønne problemstilling. Målet er, at projekterne i sig selv skal hjælpe, men også inspirere resten af skolen og gøre den mere bevidst om forbrug, vaner og hvordan vi kan realisere den grønne omstilling. Grønt Flag skal sætte et grønt aftryk på ÅSG og skolens elever, så de træder videre ud i verden med grønne fødder, hvilket afspejles i arrangementet "Skolehyg for klimaet".

*Grønne hilsner fra
Amalie og Annestine, 3a
- på vegne af Grønt Flag*

JuniorTalent: En verden af viden og venskab

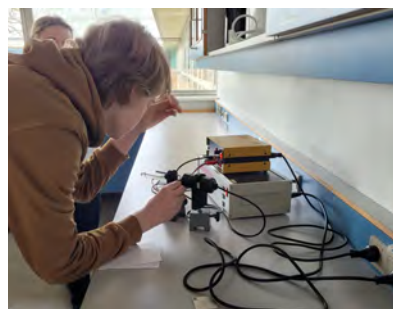
Så... lad os tale om talent. Ikke 'talent-show-talent' med høj musik og vilde dansestunts. Nej, lad os tale om talent som faglig nysgerrighed, åbenhed for nye oplevelser og et ønske om at finde venner, der har samme lyst til at lære nyt. Lad os tale om Juniortalent!

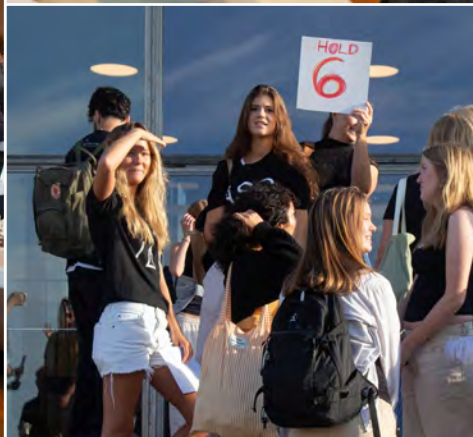
Forestil dig et hold på ca. 30 elever fra 8. klasse fra forskellige skoler nær Århus Statsgymnasium, der en kold januar dag mødes på netop ÅSG – lidt forsigtigt til den første af 5 workshops for juniortalent-holdet anno 2024. Til en begyndelse er de lidt tilbageholdende, men det får de nye faglige input og en sandwich fra kantinen hurtigt blødt op for. De er her nemlig alle sammen, fordi de har ansøgt om og er blevet optaget på juniortalentforløbet. De er her på ÅSG, fordi de er drevet af en lyst til at udforske nyt fagligt territorium, og deres deltagelse i juniortalentforløbet er en tour-de-force gennem fagrækkens muligheder for at gå i dybden med komplekse, tværfaglige problemstillinger. Deltagerne har dette forår igen-

nem 5 workshops dykket ned i politiske taler og retorik, rejst gennem sprogenes universer, udforsket fremtidens energiformer, diskuteret individets plads i fællesskabet og endda kastet sig ud i et mordmysterium. Hele tiden guidet kompetent og sikkert af forskellige undervisere og elever her fra gymnasiet.

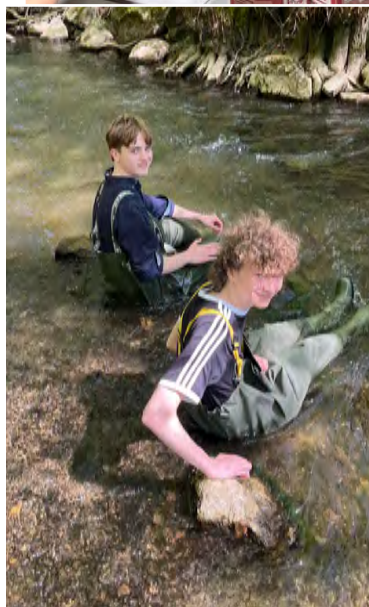
Men Juniortalent handler ikke kun om at absorbere faglig viden; det er også en rejse mod personlig udvikling og nye venskaber. Det er en oplevelse, der ikke kun sigter mod at gøre deltagerne mere faglig kompetente – det sigter også mod en oplevelse, der giver venner! Så da rektor Dorte Fristrup den 3. maj overrakte gennemførelsesdiplomerne til deltagerne, og de stolte kunne posere for fotografen, var de ikke længere helt så forsigtige og tilbageholdende som den kolde dag i januar, men lidt mere selvsikre og lidt mere klædt på til en verden af viden og venskab.

Mie Johannesen og
Lena Worm

ÅSG Statscup - en ny tradition

Hvis man skulle have forvildet sig over i hallen en torsdag eftermiddag mellem klokken 15 og 17 inden for det seneste halve år, ville man blive mødt af en mur af sved, tilråb og lyden af klassefejder, der endelig har fået et fysisk afløb. Skoleåret 23/24 markerer fødslen af en ny tradition på ÅSG: Statscuppen, skolens nye indendørs fodboldturnering, så nemlig dagens lys. Konceptet var fra starten enkelt: turneringen skulle være inkluderende og skabe fællesskaber i og på tværs af klasser og årgange. Derfor havde hver klasse mulighed for at stille med et pige- og drengehold. Intet mindre end 24 af skolens 28 klasser benyttede sig af denne mulighed - uanset om man gik efter guld eller for at styrke båndet i klassen.

Gruppespillet har været afviklet hver torsdag fra november til og med februar. Her har man kunne møde elever i alt fra joggingbukser, matchende spillersæt, slidte indendørssko,

men vigtigst af alt har alle haft øjnene på bolden. De 24 drengehold og 12 pigehold blev fordelt i henholdsvis seks og tre grupper á fire hold, og her skulle der 54 kampe, 432 minutter og 244 mål til at skille turneringens Søren Colding fra turneringens Brian Laudrupper. Med andre ord var fårene nu skilt fra bukke, og slutspillet snævre sti var brolagt med mandsmod, flot spil og tvivlsomme dommerkendelser.

Straks efter grundspillet afslutning var det tid til slutspillet. Lodtrækningen faldt ikke ud til alles fordel, og kampen mod 2t i 1/8-delsfinalen blev desværre endestationen for det ellers favoritseedede lærerhold. I pigernes turnering mødte endnu en forhåndsfavorit sit endeligt; 3w, med de mange stærke individualister og grundspillet MVP Hanin, blev skippet ud. I både pige- og drengeturneringen begyndte andre hold samtidig for alvor at vise kvalitet, og

det kom også til udtryk i cifrene på pointtavlen. Henholdsvis 8 og 16 hold blev til fire, og heller ikke i drengenes turnering blev der plads til grundspillet MVP; Malek fra 2s. Statscupens jomfrurejse var nu nået til sin endelige destination, nemlig finaldagene. Pigerne fra 3a, 3t, 2u og 3u var klar til finalstævnet, og det samme var drengene fra 1u, 3a, 3t og 3w.

Det blev "The Invincibles", pigerne fra 3t, som vandt finalen. Her skulle de møde pigerne fra 2u, der sikrede deres billet efter at havde scoret til 2-1 på straffespark med 10 sekunder igen. 3t vandt med sublimt og kontrolleret spil i finalen og kunne hæve pokalen til stor jubel fra salen. Ligeledes var drengene fra 3t dem, som kunne løfte pokalen til sidst, da de slog 1u med en sejr på 6-4. Drengene fra 1u pustede ellers 3t godt og grundigt i nakken hen mod slutningen og gav de mange tilskuere forhåbninger om en sand ÅSG-Remontada. Men 3t viste rutinen og lukkede kampen. Begge hold udviste sand fighterånd, sublim teknik og finaleværdige mål.

Statscuppen har ikke kun været katalysator til at finde skolens bedste indendørshold. Mindst lige så vigtigt har det været en ventil for mange timer foran skærmene under SRP-skrivning, terminsprøver, skriftlige afleveringer og lange skoledage. Det har været en kærkommen lejlighed til at bruge tid med sin klasse. Slutteligt har det været endnu en mulighed for eleverne til at engagere sig i en skolebaseret aktivitet, der ikke stiller krav til andet godt humør, sammenhold og gåpåmod.

Mange tak til de stemningsskabende tilskuere, der har været i hallen for at heppe og huje deres klassekammerater frem undervejs, og ikke mindst tusind tak til alle de deltagende hold. Vi glæder os til endnu en sæson næste år, hvor tronen står ledig, og endnu et hold kan føjes til historiebøgerne, når de bliver indgraveret i pokalen på Dortes kontor.

*Esther Thams, Rune Nutkins og
Mathias Pedersen*

Bag murene: 3d's tur til København

I april måned drog vi i 3d sammen med vores lærere Helene og Sofie mod hovedstaden med temaet "Bag murene" på dagsordenen. Her skulle vi ind bag murene i den danske velfærdsstat.

Efter en tur med DSB ankom vi til København, hvor vi startede dagen ud med en tur ind bag retsstatens pigtråd: Vestre Fængsel. Her blev vi mødt af et omfattende sikkerhedstjek, hvor vi skulle aflevere alt, hvad vi havde på os, også vores telefoner. Vi blev her mødt af fængselspræsten Erik Asbjørn Adrian, der fulgte os gennem fængslet og hen til Vestre Fængsels smukke kirke. Her fortalte Morten fra sikkerhedsenheden om sit job som afdelingsleder og hans rolle som fængselsbetjent. Vi fik herefter helt excepti- onelt lov til at tale med en

meget sød indsat, Dian, som fortalte sin historie og gav sit perspektiv på det isolerede liv i fængslet og forholdet mellem indsat og betjent. Fortællingerne var øjenåb- nende og satte for os i 3d helt almindelige ting i perspektiv. Som når de indsatte kunne se busserne, føltes det for dem som at bo på Strandvejen. Eller når de bevidst spilder deres cola i cellerne for kort at kunne flygte fra de isolerede 23 timer i cellen. Til sidst talte vi med fængselspræsten Erik og fængselsimamen Wase- em Hussain, der fortalte om betydningen af tro og religion i fængsler.

Torsdag begyndte med, at vi kom ind bag murene på Chri- stiansborg, hvor vi her mødte chefstrategen og politisk råd- giver i Liberal Alliance, Nicolai Svejgaard, der fortalte om

LA's politik og sit arbejde. Nu når vi jo er en samfundsfags- klasse, fik vi stillet en masse dybdegående og diskuterende spørgsmål.

Herefter bevægede vi os mod dagbladet Information for at besøge Nicolai Svejgaards diametrale modsætning, nemlig graver-journalisten og tidligere ÅSG-elev Lasse Skou Andersen. Her gav han os et spændende indblik i sit arbej- de med bl.a. at fremgrave LA's Alex Vanopslaghs boligsag.

Som en forlængelse af vores feminismeforløb i engelsk måtte vi selvfølgelig afslutte dagen med en tur på Arbej- dermuseet for at se udstil- lingen "Kvindelig". Museets kulisser tog os bag murene i de danske hjem gennem tiden og gav os et indblik i kvindens rolle i hjemmet og kvindernes

kamp for ligestilling. Hver aften var der altid fri leg, og selvom vi skulle være tilbage kl. 23, var faciliteterne på vores hostel oplagte til at føre hyggen videre sammen med vores skønne lærere Sofie og Helene.

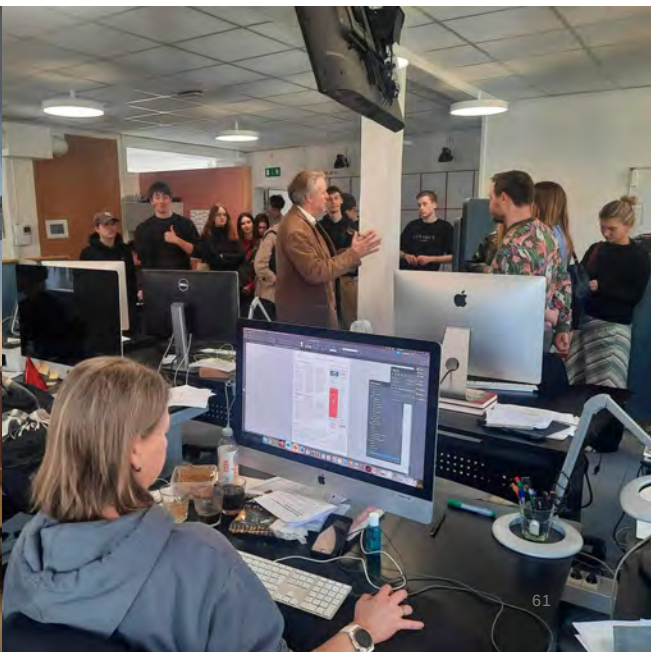
Fredag måtte vores fantastiske, indsigtssrige og fællesskabs-boostende tur desværre ende. Dog havde vi lige et

sidste stop, endnu engang på Borgen, hvor vi denne gang skulle møde folketingsmedlem for SF og tidligere ÅSG-elev, Sofie Lippert. Hun fortalte om alt fra hvordan det er at være et ungt folketingsmedlem, til hvordan SF som en del af den røde blok forholder sig, når Mette Frederiksen arbejder over midten.

3d's mini-studietur åbnede vores øjne for mange enormt spændende perspektiver og gav os et stort fagligt udbytte samtidig med masser af fælles hygge og skønne stunder.

Turen til København kan vi på vegne af 3d sige, at vi aldrig vil glemme.

Anne, Seia og Frida, 3d

Skakdag på ÅSG

Torsdag den 2. maj 2024 havde vi på ÅSG besøg af Dansk Skoleskak, og de fleste af vores 2g-elever fik både undervisning og lov til at spille mod hinanden på kryds og tværs.

Men hvorfor er skak interessant i skolesammenhæng? Skak er en metode til at træne tålmodighed, fordybelse og kritisk tænkning. Så når vi prioriterer at bruge undervisningstid på netop dette spil, handler det om at arbejde med elevernes fokus,

koncentration og det at tænke fremad. Disse kompetencer er generelle og vigtige i forhold til al læring. I en verden, hvor forstyrrelser og multitasking er fremherskende, er der brug for at øve netop disse ting.

Ifølge Dansk Skoleskak er der dokumentation for, at innovative metoder inden for playful learning styrker ro, koncentration og trivsel, både for de elever, der har brug for en ekstra hånd i skolen, og de, som savner faglige udfordringer.

På ÅSG-skakdagen blev de deltagende elever delt i tre grupper efter deres skak-kendskab, dvs. hvor godt de kendte brikkerne og spillets regler. Øvelser og spil er mest målrettede og motiverende, når man kobles med andre på samme niveau. Der var et stort spænd fra elever, der slet ikke kendte spillet, til elever,

der var rigtig gode til skak. I grupperne dirigerede gæsterne fra Dansk skoleskak vores elever igennem forskellige sjove spiløvelser, der trænedelevernes koncentrations- og fordybelsesevne.

Der var rigtig god stemning rundt i lokalerne, - alle elever hyggede sig, fik trænet og lært noget. Dagen blev afsluttet med en turnering, hvor elever fra forskellige klassetrin dystede mod hinanden i lynskak. Nr.1,2 og 3 i turneringen blev Mark, Malthe og Timmy, alle fra 2t.

Det er anden gang, vi samarbejder med Dansk Skoleskak om en sådan dag, og dagens indtryk fra både elever, lærere og arrangører taler for, at det bestemt ikke er sidste gang, vi afholder dette arrangement.

*Niklas Kjærgaard Madsen og
Mette Bojer Madsen*

Sidste skoledag

Som traditionen byder, var der kaffe og kage ved indgangen til skolen på den sidste skoledag for 3g. Videre på dagen spillede big bandet "Final Countdown", og efter revyen i festsalen var der fodboldkamp og efterfølgende vandkamp på boldbanen. Om aftenen var der fest for 3g med afsluttende offentliggørelse af eksamensplanen.

Med solid ro og en anelse vemod førte tovholder Lars Raunholt i sin sidste optræden på den grønne scene personaleholdet til en overbevisende sejr over elevholdet på 7-5. En god afskedsgave til Lars.

Eleverne førte en stor del af kampen, men ikke mindst på grund af en solid fight fra alle spillere og enkelte blundere fra elevholdets Karl fra 3a, så sejrede de voksne. Eleverne vil uden tvivl forsøge at rejse sig til næste skoleår.

Elevforeningen

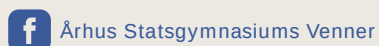
Elevforeningen ved ÅSG blev oprettet i 2005 og har til formål at afholde elevfesterne på gymnasiet. Igennem dette kan der ydes støtte til elevaktiviteter uden for skoletid med tilknytning til skolen. Alle ansatte og alle elever på skolen er medlem af foreningen. Det er dermed muligt at søge Elevforeningen om tilskud, hvis der er brug for det i forbindelse med et arrangement.

Ansøgningsskema og anden information om foreningen ligger på skolens hjemmeside.

*På bestyrelsens vegne,
Lars Nordam
vicerektor*

Find os på vores Facebook-side, hvor du kan læse om foreningens kommende arrangementer.

ÅSG's Venner

Gammel Elevfest

Gammel Elevfest i november 2023 blev et dejligt gensyn med rigtig mange tidligere elever. Igen i år var 5-, 10-, 15-, 20- og 25-års jubilarene stærkt repræsenteret.

Vi glæder os til at invitere til Gammel Elevfest på et tidspunkt i det kommende skoleår.

Hvem er ÅSG's Venner?

ÅSG's Venner er en forening, der henvender sig til tidligere og nuværende elever, forældre, lærere og andre med interesse i Århus Statsgymnasium.

Foreningens formål er at knytte en forbindelse mellem skolen og det omgivende samfund ved at tage initiativ til gammel elevfest i november måned og kulturelle arrangementer, fx forfatteraftener på ÅSG. Foreningen blev stiftet

i 1992. Bestyrelsen består af rektor samt et antal lærere,

forældrerepræsentanter og tidligere elever.

På gensyn til Gammel Elevfest i det kommende skoleår. Find os på vores Facebook-side, hvor du kan læse om foreningens kommende arrangementer – søg efter Århus Statsgymnasiums venner.

*På vegne af ÅSG's venner
Mads Katholm*

For mange og for langsomme?

For meget...

De unge i dag fester for meget, ryger for meget, drikker for meget, læser for lidt, engagerer sig for lidt, kommer for sent, laver for få lektier, holder for meget fri, er for magelige, er for meget på skærmene, fordyber sig for lidt.... I det hele taget er de unge *for meget*.

I alt fald hvis man spørger alle dem, der er ældre end de unge. Forældrene, mange politikere og meningsdannere, deres lærere – og rektorer egentlig også. Men sådan har den ældre generation, med sit voksenblik og sit voksenperspektiv, vist altid set på den yngre generation, altså konstateret, at der er en hel del, der er *for meget*.

Nogle af eksemplerne på *for meget* ovenfor er synsninger, andre er mere faktuelle kendsgerninger. Og nogle af eksemplerne prøver vi på ÅSG at arbejde med (fx læser for lidt, kommer for sent, engagerer sig for lidt...); det er en balancegang, for de unge skal jo også have lov til at være netop unge, ligesom vi var det engang, hvor vi næppe var de dydsmønstre, man nogle gange kan få fornemmelsen af, at vi var, når der tales om alt det, der er *for meget* ved nutidens unge.

For mange...

De unge kan også være *for mange*. I alt fald hvis man de sidste år har hørt, hvad mange politikere og erhvervsfolk har sagt, nemlig at der er for mange unge, der vælger stx, det almene gymnasium. Det har altid undret mig, at man som politiker og repræsentant for erhvervslivet kan mene, at der er for mange, som tager en ungdomsuddannelse, som giver en vægtig faglig ballast, viden om verden, om kloden og om mennesker, og nysgerrigheden efter at lære mere – og kompetencen til at

kunne det. Man hører udtrykket, at stx har sejret sig ihjel. For et par måneder siden var et par erhvervsorganisationer sågar ude at sige, at vi er nødt til at opfinde en ny ungdomsuddannelse, for ellers kommer vi ikke den stigende mistrivsel hos unge til livs. Hurtigt måtte de bide det i sig igen, for trivslen på gymnasiet er netop høj!

Det handler jo i virkeligheden ikke om, at der er *for mange* på stx, men om, at der er for få på erhvervsuddannelserne. Det er ganske vist, i alt fald hvis de mange statistikker om forventet mangel på faglært arbejdskraft i fremtiden holder stik. Her er det bare vigtigt at huske, at vi også nu og fremover mangler fx folkeskolelærere og sygeplejersker; og at vi, hvis vi skal lykkes med den grønne omstilling sammen med de teknologiske fremskridt med AI, også kommer til at mangle veluddannede unge ingeniører og dataloger. Så det hele er ikke så enkelt. Heldigvis er mange politikere ved at besinde sig, forstået på den måde, at der for bare 2-3 år siden var tale om "spild", hvis en ung først gik i gymnasiet og dernæst tog en erhvervsuddannelse. Nu er mange ved at indse, at det måske ikke er så dumt endda, at en del af de erhvervsfagligt uddannede også har en gymnasial uddannelse med i bagagen.

I disse dage og uger er børne- og undervisningsministeren ved at tegne stregerne til en ny ungdomsuddannelse, ja, måske en ny struktur på ungdomsuddannelsesområdet. Jeg synes, det er en rigtig god idé at se, om der kan findes en måde, hvorpå flere vælger at uddanne sig inden for de områder, hvor der er åbenlys mangel. Men jeg tror mere på guleroden end på pisken. Og jeg er alvorligt bange for at smide barnet ud med badevandet. Det vil sige, at jeg håber, at stx bevares som

den studieforberedende og almindennende studentereksamen, den er, som leverer forskningsbaseret undervisning, og som giver viden om verden, om kloden og om mennesker. Det kan godt være, der skal justeres hist og pist (og begynd gerne med eksamensformerne!), men grundlæggende er stx et guldæg i det danske uddannelsessystem.

Nogle gange bliver man klogere af at spørge dem, det handler om, nemlig de unge. Så jeg har været ude i nogle 2g-klasser og talt med dem om, hvorvidt de synes, der går *for mange* i gymnasiet. Det kan, selvfølgelig, være et svært spørgsmål at svare på, når det i givet fald kan handle om én selv eller om kammeraterne, men svarene var slående: nej, der går ikke for mange, nej, vi vil ikke tvinges andre steder hen, og især: måske, men – der er jo ikke noget attraktivt alternativ?

For langsomme...

De mange studenter er *for langsomme*. Og de bliver langsomme og langsomme. For efter endt studentereksamen tager langt, langt de fleste studenter ikke bare et, men gerne to og tre sabbatår, inden de læser videre. Dét falder ikke i god jord hos de voksne, her forstået som politikerne. Det er for dyrt, mener de, at der går så lang tid, inden de går i gang med videre uddannelse, og det var ikke det, der var meningen med at tage en studieforberedende ungdomsuddannelse.

Studerterne fra ÅSG er, med dét blik, også for langsomme. Mange af vores studenter tager tre sabbatår, kan vi se i statistikkerne. Det giver ikke gode tal på vores bundlinie. Samtidig er det svært sådan bare at forklare, for alle vores øvrige resultater går i modsat retning og skulle egentlig betyde, at vores

studenter gik hurtigt videre: vi har lavt frafald, lavt fravær, høj trivsel og et studentereksamensgennemsnit over landsgennemsnittet. Så der er noget andet på spil. Når jeg spørger 3g'erne, fortæller de, at de gerne vil prøve at opleve verden uden for klasselokalerne, finde ud af, hvad de gerne vil lave, prøve at have fri, når de har fri (underforstået: at der ikke er en skriftlig aflevering, der skal laves). Og: de har fremfor alt ikke travlt. De skal nok nå det, fremfører de. Bevidstheden om, at de sikkert skal være på arbejdsmarkedet, til de er over 70 år gamle, spiller helt sikkert også ind. En anden politisk beslutning, de nu henviser til, når jeg spørger til langsommeligheden, er den nyligt vedtagne forringelse af SU'en, som gør, at det kan koste at skifte studium undervejs. Dermed understreges det nu politisk, at der skal vælges rigtigt første gang.

Og hvis der er noget, de unge *ikke* vil, er det at vælge, så dørene lukkes bag dem. Måske det er derfor, for mange vælger stx, og måske det er derfor, de unge er *for langsomme*.

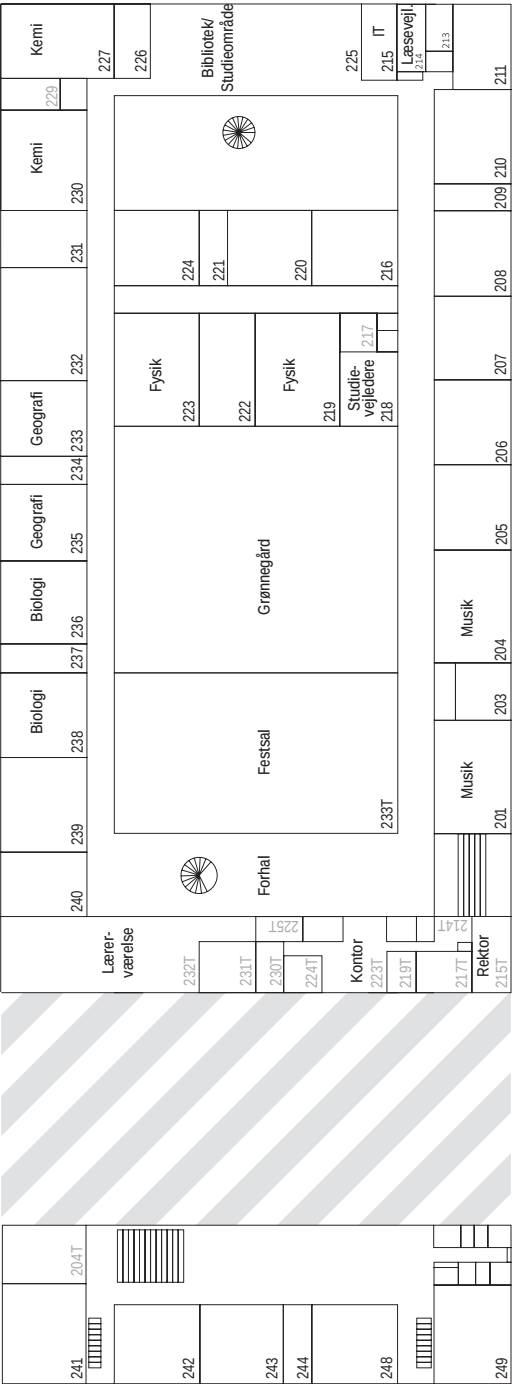
Jeg har arbejdet i ungdomsuddannelsessystemet i 34 år nu, heraf de 13 som rektor på ÅSG. De unge, jeg møder, er hverken for mange eller for langsomme. De er søde, sjove, seje og seriøse, de er unge, præcis som de skal være. Og når de springer ud som studenter, så kan de selv. De skal nok klare sig, de skal nok lykkes med det, de gerne vil – og de skal nok selv finde ud af det, på deres egen måde og i deres eget tempo, uden at vi bestemmer den præcise retning og fart.

Og heldigvis for det.

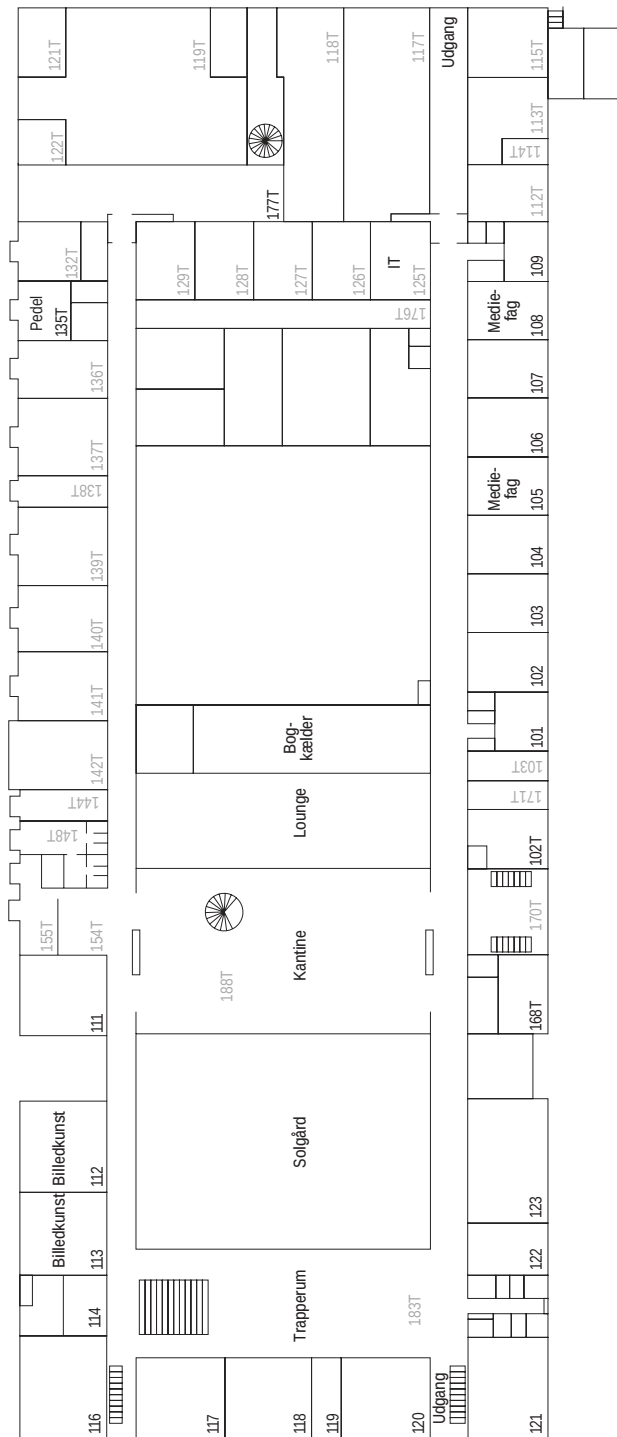
*Dorte Fristrup
rektor*

NIVEAU 200

Planlægning
Niveau 200

Plantegning
Niveau 100

NIVEAU 100